

NOTÍCIES DE LA PENÍNSULA

(Telegramas i conferències de LA VEU)

CONFIRMACIO DE LA VAGA DE CORREUS

Madrid, 17, 8'30 nit.
A les sis de la tarda estaven reunits a la Presidència del Consell el senyor Sánchez Guerra, els ministres del Treball i Instrucció, el sots-secretari de Governació i el Director de Seguretat.

El Director de Correus ha entrat al cap de poc a conferenciar amb el President, acompanyat d'alguns caps de Correus, i ha tornat amb el senyor Sánchez Guerra una estona. Prop de dos quarts de set han abandonat la Comissió i el senyor Silvela el despatx.

El Director de Correus ha confirmat la vaga.

Estem — ha dit — en règim de braços caiguts i he vingut a conferenciar amb el President, amb alguns caps de Correus, per a canviar impressions.

Segons sembla, els caps de Correus es proposen celebrar al Palau de Comunicacions algunes conferències amb llurs companys per a informar-se sobre els elements que mantenen la vaga i quins poden ésser aquells amb qui pot comptar per a la prosecució dels treballs i marxa del servei.

MANIFESTACIONS D'EN LERROUX

El senyor Lerroux, parlant del reclutament del conflicte de Correus, ha dit:

— Des d'ara passada, quan pels diaris em vaig informar de les manifestacions que algunes hores abans havia fet el President del Consell, tenia una sospita que avui m'havia ratificat els successos.

Quan vaig llegir que el senyor Sánchez Guerra 24 hores abans de la seva visita a Correus anunciava que que hi anava a dir i tot resultava poc favorable als desigs dels funcionaris postals, em vaig preguntar: Però és que aquest home vol anar-se'n?

Ara no em cap dubte, vol marxar; desitja abandonar el Govern.

Al senyor Sánchez Guerra podria faltar-li condicions d'estadista, però de perspicàcia, no.

Ell, en anar a la Casa de Correus aquest matí, no desconeixia que que anava a provocar: un conflicte ja acabat, i acabat en forma que, tàcitament almenys, es donava la raó als funcionaris postals, no podia ressorgir sense conseqüències molt greus per al Govern.

El senyor Sánchez Guerra ha buscat el conflicte. Per què? A judici meu per a deturar un altre conflicte: el conflicte que ve del Marroc, que no podria ésser-ho per a un altre Govern, però per a aquest ho és irremissible.

RUMOR DESMENTIT

El Director General de Comunicacions ha desmentit aquesta tarda els rumors que circulaven sobre la seva suposada dimissió.

UN RUMOR

Circula el rumor amb alguna insistència al Palau de Comunicacions que els funcionaris de Correus, lluny de perjudicar al públic en declarar-se altra vegada en vaga, estan decidits a admetre i cursar la correspondència sense cap mena de franquella.

PARLA EL DIRECTOR DE COMUNICACIONS

Madrid, 17, 9'15 nit.
Un periodista ha parlat, a última hora de la tarda, amb el Director general de Comunicacions.

— Ha dimisit vostè, senyor Director?

— No — ha contestat ràpidament el senyor Silvela.

— Doncs aquest matí s'assegurava al Palau de Comunicacions!

— Aleshores ha fet el senyor Silvela les següents manifestacions:

— Digui vostè que no he dimisit; que això no és veritat. No he dimisit, ni penso dimisit. Semblaria una desferida. En aquests moments el lloc que ocupo és un lloc d'honor i de perill que no ha d'abandonar-se sense faltar a elementals deures patriòtics.

— Se solucionarà aviat aquest conflicte?

— Qui sap! El que jo asseguro és que la solució és molt difícil. Fa dos mesos que les Corts denegaven un crèdit de 200.000 pessetes per

a la proporcionalitat. Ara la comissió de vaga en demana un de dos milions per a pagues extraordinàries. Caldria donar-ne un altre de dos milions per a Telegrafs, perquè estan en el mateix cas. Són quatre milions. Don els treu el Govern?

— I el discurs d'avui?

— El senyor Sánchez Guerra no ha fet sinó repetir aquest matí el que ha dit altres vegades. La qüestió de les recompenses era cosa acceptada pel senyor Piniés i per mi. Les dues primeres conclusions de l'acta de 31 de juliol estan en vies d'execució. Però en aquelles conclusions no es parlava de pagues extraordinàries. Altrament, les coses que necessiten sanció parlamentària, com les resoltes el Govern estant les Corts tancades?

L'ACORD DE LA VAGA

Immediatament després d'abandonar aquest matí el president del Consell el Palau de Comunicacions, s'ha reunit a una de les sales de la casa la Comissió Executiva, per a deliberar.

Com a resultat d'aquesta deliberació la Comissió ha acordat fixar un termini d'hores durant el qual s'observaria la marxa dels esdeveniments determinant-se després conforme llur desenvolupament.

La impressió dels reunits era molt pessimista.

Membres del Comitè de vaga han donat ordres als ambulants perquè assabentin llurs companys de províncies de que ha esdevingut avui a la Central i de l'actitud del Cos.

EL COS DE TELEGRAFS

El sots-director de Telegrafs, don Tomás Aguilar, ha dirigit a totes les oficines el següent despatx circular:

«En aquest moment acaba de visitar l'Excm. senyor President del Consell de ministres la nostra Central Telegràfica del Palau de Comunicacions, essent rebut amb aplaudiments pel personal de servei i pel de la Direcció.

El senyor president ha pronunciat un discurs enaltint les qualitats del personal de Telegrafs, la moralitat, disciplina i amor al servei i a la pàtria del qual, en compliment del deure, reconeixia gustosíssim el Govern de S. M., encoratjant a tots a prosseguir en aquesta conducta que els obre les portes per a arribar al Govern i aconseguir l'assoliment de les legítimes aspiracions, unànimement reconegudes i la valua de la qual ha augmentat amb l'apenósissima tasca imposada pels recents esdeveniments.

M'es grat comunicar-ho així a tots, amb la meua més afectuosa salutació.»

L'ACTITUD DEL COS DE CORREUS

Com havem dit, atenent a indicacions fetes pel president del Consell, aquesta tarda s'han reunit a la Presidència, amb el senyor Sánchez Guerra, el director general de Correus, el sots-director, l'inspector del servei i l'administrador del Correu Central.

L'objecte d'aquesta reunió era el desig del senyor Sánchez Guerra de conèixer l'opinió dels caps principals davant el ressorgiment del conflicte i la seva actitud: és a dir, saber fins a quin punt els caps establirien solidaritat amb els oficials en l'actitud que aquests s'hàn col·locat.

Els caps citats pel senyor Sánchez Guerra han promès reunir-se demà i demà mateix donar al president la resposta que sol·licitava.

L'administrador del Correu Central ha comunicat al president del Consell que avui havia sortit escassíssima correspondència, i la que ha sortit anava alterada.

VERSIO DESMENTIDA

Persones afectes al senyor Sánchez Guerra deien aquesta tarda que l'esmentat senyor nega que sigui certa la versió que de la seva entrevista amb ell ha donat la Junta de Correus.

NOTES PORTUGUESES

La Legació de Portugal a Madrid prega la publicació de la següent nota:

Algunes classes obteres que a Lisboa havien regrés la vaga el dia 14, tornaren al treball al dia següent, normalitzant-se la situació.

El President de la República sortirà cap al Brasil, acompanyat del seu següent, el dia 21 d'agost actual — Ha-tas.

A LA PRESIDENCIA

Madrid, 18, 12'30 matinalada

Després de la conferència que havem anunciat, abans, han estat aquest tarda a la Presidència, per a conferenciar amb el senyor Sánchez Guerra, els ministres d'Instrucció pública i del Treball, senyors Montelo i Calderón, els sots-secretaris de Governació i Foment, els senyors Castro i Rodríguez Viguri, i el director general de Seguretat, senyor Millán de Priego.

A darrera hora han acudit a la Presidència el sots-secretari del ministeri de la Guerra, general Barrera, el qual ha pres part a la conferència dels ministres i sots-secretaris esmentats.

LA QÜESTIO DE TANGER

Al Ministeri de Jornada de Sant Sebastià, han facilitat avui la següent nota oficiosa sobre la qüestió de Tànger:

Les notícies que part de la premsa publica, en relació amb una suposada intervenció franco anglesa, a conseqüència de la qual Tànger quedaria sota la sobirania del Soldat, en tal forma, que Espanya seria totalment eliminada, estan mancades completament d'exactitud.

Les seguretats donades al Govern espanyol que res es tractaria sobre Tànger sense la seva cooperació i concurs, continuen subsistents, la qual cosa no vol dir que es refereixi a la data de la conferència relativa a l'assumpte, no pugui haver-hi alguna modificació o ajornament, si bé tampoc sobre aquest particular es pot afirmar res fundadament.

Es inútil, pel demés, afirmar que el Govern espanyol albirava la ferma convicció que com a resultat de la cordial intel·ligència entre els tres països als quals aquest assumpte principalment interessa, els títols que es deriven per a Espanya de la situació especial a Tànger, seran reconeguts i guardats.

COMUNICACIO OFICIAL DEL MARROC

El despatx de Guerra d'aquesta nit, diu així:

«L'Alt Comissari comunica al ministre de Guerra que segueix:

Sense novetat als territoris de Ceuta, Tetuán i Larraix.

Al territori de Melilla, als voltants de Tamasusin, una partida de malfactors sostingué una topada amb indígenes sotmesos, essent perseguits aquells per forces de la policia, i pels focs de Tamasusin, resultant ferit un moro sotmes, que fou curat a l'esmentada posició.

El bloqueus Amexdan, fou lleument hostilitzat, essent rebutjada l'agressió.

DOS DECRETS

S'assegura, amb molt fonament, que demà es coneixeran dos Decrets signats pel Rei relatius als funcionaris de Correus. L'un té el caracter de comminació, i el segon, segons es diu, conté determinades mesures de rigor.

LA PREMSA I EL CONFLICTE DE CORREUS

Tots els diaris fan una crida a la reflexió i al patriotisme dels funcionaris de Correus, perquè no es produeixi una nova perturbació al país.

Tambe alguns censuren al senyor Sánchez Guerra per haver provocat amb les seves paraules aquesta situació.

Quant a l'orgue del Govern, «La Epoca», diu que segueix:

«Pequen els funcionaris de Correus d'impaciència en adoptar determinades actituds, creient que llurs aspiracions, les que en justícia poden ésser satisfetes, no han d'ésser ateses.

No és el senyor Sánchez Guerra, home al qual es pugui acusar de manca de serietat. Precissament la serietat ha estat una de les característiques de l'illustre polític en la seva vida pública.

Honradament, sincerament, va prometre el cap del Govern estudiar les aspiracions del Cos de Correus i atendre, sense fixar termini, les que convinguessin en l'acta del 31 de juliol poguessin quedar satisfetes; i honradament i seriosament està disposat a complir el que va prometre.

Les impaciències que es manifesten amb la protesta, no estan justificades.

EL TEMPS

La temperatura que s'ha sofert avui a Madrid, ha estat: màxima al sol, 32 graus; mínima a l'ombra, 26.

NOTA BURSATIL

La Borsa, en la sessió d'avui, segueix en el mateix estat, o sigui, manca de negoci.

L'oferta predomina en el departament de moneda estrangera, on els francs cedeixen 55 cèntims, els suïssos 35, les llires 40, els dòlars 3 i els marcs 20. Les lliures segueixen a 23'62.

Els cabals públics estan irregulars, perdent 10 cèntims la partida de l'Interior, en tancar a 69'90. Tresors i cedules, sostinguts.

En valors industrials i de crèdit, estancament.

L'AFER LEFEVRE

Signat pel jutge del districte de Bonavista, senyor Díaz Canavete, l'autor de conclusió del sumari instruat amb motiu de la mort del subdit anglès Mr. Lefevre, ha estat remès a l'Audiència.

Consta de 411 fòl·lis, inclòs els 30 escrits a màquina, que formen el dictamen subscrit pels forenses senyors Viga i Alonso Martínez, i el doctor anglès Gray, representant de l'Ambaixada de l'esmentada nació, i de les conclusions dels quals resulta que la mort del canadenc no fou produïda per emmetzinament.

L'Audiència resoldrà ara si, considerant prou aclarit l'afè per les actuacions practicades i a les quals ha assistit l'advocat fiscal de l'Audiència, procedeix a declarar el sobreseïment, o si creu necessària alguna ampliació del sumari.

RESCAT

Melilla. — El consol d'Espanya a Oran ha comunicat al general Sanjurjo que ha estat rescatat el soldat de la companyia de Sanitat Militar de Larraix Ignasi Creville, que està processat com a desertor.

RECERCA DESGRACIADA

Almeria. — Al barri del pla de les Melillas una veïna, enlluernada per l'existència d'un tresor ocult a la galeria d'una hort pròxima, busca un paleta al qual convenís facilitar, començant tots dos els treballs en cerca del tresor.

Ja gairebé de nit, toparen amb una galeria d'una antiga fortalesa aràbe, de la qual va caure una enorme pedra, aixafant al paleta, Jordi Benavente, de 56 anys, i ferint greument a la veïna, anomenada Dolores González.

NOTES DONOSTIARRES

Sant Sebastià. — Ha arribat el ministre d'Estat.

A l'Institut s'ha celebrat la sessió de clausura de l'Assemblea cooperativa de la Institució Teresiana.

Han pronunciat eloqüents discursos el bisbe de la diòcesi i el senyor Pradera.

El president de la Diputació i l'alcalde han tramès telegrams al Govern demanant que la corbeta «Nautilus», ancorada en aquesta badia, sigui un dels vaixells que representin Espanya a les festes que se celebren aviat amb motiu del quart centenari de la primera volta al món per Sebastià d'Elcano.

EL MINISTRE DE LA GOVERNACIO

Osca. — Comuniquen de Benabarre que ha arribat sense novetat el ministre de la Governació, senyor Piniés, acompanyat del seu secretari polític.

El viatge l'ha realitzat per Saragossa i Casp.

Demà s'espera en aquesta ciutat de tornada cap a Madrid.

DE BILBAO

Bilbao. — Demà es traslladarà a Lequeitio la família de l'ex-emperadriu Zita per a instal·lar-se a la possessió dels comtes de Torregrossa.

La mort del maquinista que portava el ràpid de Sant Sebastià a Bilbao, descarrilat a l'estació de Mendatxo, obel a què en frenar s'obri la portella de la fogaina llançant sobre el maquinista gran quantitat de carbó encès, que l'abrassà, causant-li la mort.

Es diu Maxim López, era vidu i deixava un fill de 22 anys reclòs en una casa de salut.

A l'estació s'inicià una subscripció a favor de la família del mort, recaptant-se 700 pessetes.

DE MELILLA

Melilla. — S'ha reduït la guarnició del Canigó.

A Aydir han quedat dues companyies del batalló d'Alcàntara.

S'executaran les obres necessàries per a la dominació de tot el massís.

Després de complir la missió que li va confiar l'Alt Comissari, ha retornat a llur destí el consol d'Espanya a Uxda.

S'ha fet càrrec de la presidència de la Comissió d'Arbitris, el general Palou.

DEL FERROL

Ferrol. — El ministre de Marina comunica al capità general d'aquest departament, que aviat visitarà aquest port l'esquadra espanyola que ve recorre la costa del Cantàbric.

Fondeja el vapor turc «Arbelio» que condueix l'artilleria que muntarà el creuer explorador «Reina Victoria».

FOO

Múrcia. — L'alcalde d'Avaran telegrafia dient que a la serra de la Mina s'ha declarat un violent incendi que amenaça ocasionar danys d'importància.

Els bombers i la guàrdia civil han sortit cap al dit lloc amb l'objecte d'acudir a isolar el foc i empendra els treballs d'extinció.

SALAMANCA

Salamanca. — Al mercat mensual de bestiar s'han fet poques transaccions, degut a la pujada dels preus.

S'han venut trenta braus i trenta dues vedelles a 35 pessetes la peça.

A Béjar la població ha obsequiat amb un banquet a l'alcalde d'aquesta capital, don Frederic Anaya.

VISITES AL PRESIDENT

Durant el matí d'avui han visitat al president del Consell, en el seu despatx del ministeri de la Guerra, els diputats a Corts senyors Serradell i Portilla, el general d'artilleria marqués de Cabra, el tinent coronel d'infanteria, senyor Avilés, i l'encarregat de Negocis de l'Argentina, senyor Levillier.

Tambe han conferenciat amb el senyor Sánchez Guerra el senyor Sánchez de Toca i l'alcalde de Madrid, comte del Vall de Suchil.

SOBRE EL CONFLICTE DE CORREUS

Madrid, 18, 2 matinalada.

Al ministeri de la Governació s'han reunit aquesta nit, per a canviar impressions sobre el conflicte de Correus el ministre del Treball i els sots-secretaris de Governació, Guerra, Foment, el sots-director d'Obres públiques i el director de Seguretat.

Conversant amb els periodistes, el senyor Silvela ha dit que l'única cosa que ell va acceptar, fent-se la seva, han estat cinc bases de l'acta de 31 de juliol.

Es va comprometre per a gestionar que el Govern acceptés les que considerés justes.

Hi ha un equívoc referent a la base tercera, que convé esclair. Es refereix aquesta base als premis de constància.

Fou el senyor Piniés qui els proposà, quan les Corts denegaren la proporcionalitat a les escales, de premiar els funcionaris que portessin determinats anys de servei.

Aquesta base l'ha modificada la Comissió en el sentit que se'ls donessin dues pagues extraordinàries.

Quan vaig anar a parlar amb els funcionaris, els vaig dir que la modificació era inacceptable, perquè les Corts havien denegat la proporcionalitat en virtut que importava mig milió, per a Correus i Telegrafs, i les pagues extraordinàries importen vuit milions; i el Govern no ho pot fer sense el concurs de les Corts.

Ha afegit el senyor Silvela que en el seu desig de cercar una fórmula de concòrdia, no tingué cap inconvenient en presentar al Govern la modificació, per si podia tenir-la en compte, però mai es feu solidari de l'esmentada base, ni feu a ningú, sobre la matèria, cap oferiment.

Els periodistes han preguntat al sots-secretari de Governació si havia estat detingut el Comitè de vaga, negant-ho rotundament.

Tambe ha desmentit que s'hagi pres cap mesura extraordinària, dient que les mesures que s'anuncien perden la meitat de llur eficàcia.

Ha terminat dient que el senyor Piniés ha sortit de Benabarre a les nou de la nit, i arribarà demà, aviat, a Madrid.

El president del Consell no ha con-

LES TERRES CATALANES

TARRAGONA

(Conferència de les 9'30 de la nit)

El llegat «Montsianell», de la matricula de Sant Carles, carregat de boga, embarrancà a conseqüència d'una forta mestralada a les puntes de l'Ebre, davant del port del Fangar.

El bot salvavides de l'Ametlla, i unes barques del bon, salvaren els tripulants i la càrrega, però no van poder posar a flor d'aigua el llegat perquè ja quasi estava ple d'aigua i ben clavat a la sorra.

—Els elements nacionalistes de Reus, han organitzat una expedició a Tarragona per al dissabte, utilitzant els autos del servei públic.

—Trobat-se a la Colònia Dasca, de Les Borges del Camp, el P. Miquel de Barcelona, caputxí, ha donat diverses conferències al jovent, propagant els Pomells de Joventut. Conseqüència d'aquestes propagandes, serà la formació de dos Pomells, estant invitats a la inauguració, els de les comarques tarragonines, el dia 10 del vinent setembre.

—Ahr acabaren amb molta animació les festes de Sant Roc, amb castells de focs artificials. Comença de notar-se la vinguda de forasters i tarragonins residents a fora, per assistir a les festes de Sant Magí.

—A conseqüència d'una topada amb un munt de grava, dos ciclistes carrabiners feren caure el monjo de la Catedral, mossèn Isidre Giral, deixant-lo esmortit. Fins ara encara no ha tornat en si. Un dels carrabiners també ha resultat amb ferides.

—Ha estat sol·licitat permís per a establir una línia d'autos de Tarragona a Brañm per la carretera de la Mancomunitat de Catalunya, d'Argilaga i Nules.

—Ahr marxà cap a Olot el vicari general d'aquest Arquebisbat, doctor don Miquel Serra.

—El mestre En Pere Aucler Noguer ha sol·licitat permís per a establir una escola d'Ensenyament primari a La Sellera.

La Festa de l'Arbre Fruiter a Moyà

El poble de Moyà, com tots els anys, va celebrar amb tota esplendidesa la seva festa característica.

A la plaça principal, i dins un espai envoltat, s'hi aplegà el poble en pes, fentur d'escollir la veu dels representants de les diverses activitats de la terra catalana, que havien de pendre part en el spleinac acte, el qual fou presidit pel conegut i prestigiós doctor En Josep M. Villardell, descendent de Moyà, acompanyat de totes les autoritats locals, civils i eclesiàstiques; el representant de la Mancomunitat, senyor Valls i Taberner; els senyors Josep Cabré, Cabré i Olliva i altres, especialment convidats a la festa.

Va començar En Josep Riera amb un bell parlament d'obertura, en el qual va fer la història de la festa, que ha tingut la virtut d'agermanar tots els fills de la simpàtica vila.

Seguidament, la senyoreta Francisca Mariet i el bariton Joan Valls, acompanyats al piano pel senyor Vidal i Nonell, cantaren diferents composicions, que foren llargament aplaudides.

El pare escolapi reverent Carles Riera va pronunciar un eloquent discurs enaltint els iniciadors de la festa, i l'esperit que la conserva i la fa créixer cada any, acabant el seu parlament amb una estrofa de Maragall.

El senyor Valls i Taberner, diputat de la Mancomunitat, es va mostrar altament satisfet de trobar-se enmig dels entusiastes moyanesos, que tantes proves donen del seu patriotisme, i va declarar que se sentia altament satisfet de portar la representació d'un poble tan culte i civil, prometen inspirar sempre la seva actuació pública en l'exemple que constantment dona la vila de Moyà.

Tots dos oradors foren escoltats amb gran atenció i amb aplaudiments.

El senyor Cabré, president de la Cambra Mercantil de Barcelona, va començar el seu discurs donant expressives gràcies als organitzadors de la festa, per haver-li encarregat el parlament principal i dirigint paraules de fina gentilesa a les dames i senyoretes presents.

Va fer atinades i interessants deduccions del valor educatiu de la festa que se celebrava, en la qual el poble aprèn d'estimar més intensament els fruits del propi treball, i a fugir de l'afany immoderat i pernicios d'una riquesa aconseguida amb procediments no sempre recomanables.

L'arbre — prosseguí — és de tots, i a tots presta els seus serveis inestimables, i fins les mateixes forces de la naturalesa semblen aturar-se al seu davant.

L'atmosfera és més diàfana quan troba arbres on eliminar-se de les impureses, els ocells fan d'ells la seva estada i el punt de partida de ses corries contra les betioles que fan mal a les plantes, i l'obra harmònica de Déu sembla encara més bella quan els boscos floreixen en la inacabable gamma de colors i matisos.

Els que incuicament, i amb l'afany d'enriquir-se ràpidament, han causat a la nostra terra un dany, potser incurable, tallant boscos milenaris, ara es troben amb la immediata conseqüència de la seva gravíssima errada, que els ha portat a acumular quantitats enormes de papers, que sols tenen un valor infim en els mercats del món.

Va dedicar el senyor Cabré grans elogis als nois de Moyà, que cada any s'esforcen a tenir més ben atesos els arbres que van plantant, i els va encoratjar perquè en temps proper Moyà sigui tan conegut al món com ho és Berder, la gentil vila alemanya, on l'arbre té un culte gaire idoliàtric, i és lloc obligat de visita de tots els que van a la capital del vell imperi.

I després de fer un eloquent resum de les glòries de la comarca, en la qual l'esperit de fonda catalanitat ha fet possible la conservació de les virtuts tradicionals de la nostra Pàtria, va dedicar un record al tenor Vinyas, ànima d'aquells actes, i va acabar dient que la benedició que el gran bisbe Torras havia un dia donat als moyanesos, faria que triomfessin definitivament la festa, tal com En Maragall, el gran poeta de Catalunya, va profetitzar en data memorable.

El senyor Cabré, que havia rebut diferents vegades els aplaudiments de la concurrència, fou objecte, en acabar, d'una calorosa ovació.

Immediatament es llegiren els noms dels que havien obtingut premis durant l'any, i tot seguit el doctor Villardell resumí l'acte, donant gràcies a tothom i fent atinadíssimes consideracions, que foren així mateix molt aplaudides.

I es va donar per acabada la festa, la qual ha tingut enguany excepcional importància.

BADALONA

Jocs Florals Pomellistes a Badalona

Un dels números més simpàtics de la nostra festa major fou, sens dubte, la festa dels Jocs Florals, la qual tingué lloc al Circol Catòlic, a l'espaiós pati, envoltat per una multitud tan nombrosa com selecta.

En delegació del president del Jurat qualificador senyor D'Alós, assistí al certamen el notable poeta senyor Surinach i Senties. Aquest va llegir un admirable discurs presidencial de l'esmentat senyor D'Alós.

El secretari del Jurat, senyor Flgueras, va llegir una ben escrita memòria.

Guanyà la Flor natural el poeta de la Selva del Camp, Ramon Blasi i Rabassa, el qual va elegir Reina de la festa a la simpàtica senyoreta Carme Camarassa i Serra.

Accésits a la Flor: Pere Carbonell i Lluís Comas.

Viola: Josep Casassa Tassis.

Accésits: Pere Solà i Carme Alsina.

Englantina: Arnau Costa.

Accésits: Josep Miracle, Josep Serra i Francesc Patau.

Guanyaren altres premis: Josep Maria Prous, Joan Castells, Joaquim Segura, Pere Solà, Ramon Aliet, Carles Sanahuja, Antoni Tarrats, Miquel Brullet, Juli Graells, Francesc Umbert, Bartomeu Canals, Pere Solà, Eugeni Arimont, Joan Muntadas, Antoni Ollé Bertran i Angel Valls.

Finalitzà l'acte amb un bell parlament del fundador dels Pomells de Joventut de Badalona, mossèn Josep Maria Homs.

Acte seguit foren obsequiats amb un exquisit àpat la Reina, autoritats, poetes premiats i premsa, pronunciant-se vibrants discursos.

GIRONA

(Conferència de les 9 de la nit)

A Llansa s'ha calat foc a una muntanya anomenada Buquè, cremant-se 35 hectàrees de bosc, propietat del veí Ramon Ballester, i molts arbres propietat d'altres veïns. Entre tot val unes 9.675 pessetes. Com a pressumptes autors han estat delinqüents els germans Miquel i Narcís Heras Cortada.

—A Lloret de Mar han posat la primera pedra al monument d'En Francesc Camprodon, autor de «Marina». Hi eren presents l'alcalde i regidors de Vilh, on nasqué el poeta. Pronunciaren discursos elogiant l'obra literària d'En Camprodon, i agraïnt que es posés la seva popular obra a Lloret, els senyors Ros, Gros, doctor Vilà, canonge de Girona, responen i donant les gràcies el senyor Ayopardo, net del poeta.

—S'anuncia per concurs de trasllat la plaça de professor de Gimnàstica d'aquest Institut.

—Ha ascendit el capità del setè Regiment d'artilleria de Muntanya, don Ramon de Vinyals, cunyat dels senyors Massó i Valenti.

—S'ha concedit l'excedència al mestre de Viladonja, don Sebastià Fornells i a la mestressa de Vilademuls, senyora Laura Amaya.

—Durant el mes de juliol s'han donat 375 llicències de caça i us d'armes.

Pla del Llobregat

SANT VICENS DELS HORTS. — Un grup d'aficionats a l'esport d'aquesta vila, sense permís del xofre, s'emportaren el cotxe número 8204-B, que estava parat davant de la casa número 17 del carrer del Rayal, amb la intenció d'arribar-se fins a Torrelles, però amb tan mala sort, que en ésser al lloc anomenat el Dipòsit de l'Aigua, en-ara no a un quilòmetre de la població, fou llençat del cotxe amb tanta violència el jove En Ramon Font i Campderrós, que als pocs minuts d'ésser portat al seu domicili ja era cadàver.

Els altres ocupants, en veure la desgràcia del seu company, hagueren d'ésser també auxiliats degut a les crisis nervioses que els sobrevingueren.

S'atribueix l'accident a la imperícia del conductor de l'automòbil.

Com En Ramon Font era molt estimat de quasi tot el districte per les seves aficions esportives, i particularment el futbol, el seu enterrament fou una vera manifestació comarcal de dol.

La Junta i societat en general de La Vicentina, de la qual era de junta el difunt, suspengueren les festes en projecte i li dedicaren una artística corona de grans dimensions, com a últim tribut al desgraciat amic. No feran menys els seus amics particulars i companys de Molins de Rei i altres pobles veïns per al seu malhaurat amic. En Ramon Font i Campderrós, model de companyonia. Rebin els seus desconsolats parents el nostre més sentit condol.

SANTA COLOMA DE CERVELLO. — Amb motiu de la festa major s'han celebrat variades festes, entre elles una funció de teatre, per la companyia d'En Ramon Amenós, qui va posar en escena «Els dos sergents francesos» i «La gran rifada», i presentació de l'Esbart Vicentí, el qual patrocinà l'Esbart Català, per la família de l'hisendat d'aquest poble En Miquel Pascual.

El dia 16, a les nou del matí, i amb la presència de les autoritats i gran nombre d'invitats el rector d'aquest poble, En Miquel Pujol, va beneir la nova instal·lació de la il·luminació pública, millora molt desitjada i necessària per a embellir el poble de Santa Coloma.

A les deu, Ofici solemne a tota orquestra, i amb sermó del sant, a càrrec del P. F. Segú; després, com de costum, es va repartir el pa beneit a quants el volgueren.

Tarda i nit, grans balls de societat. El dia 17, al matí, a la tarda i a la nit, grans balls de societat, a càrrec de l'orquestra Moderna Artística, de Barcelona.

Vallès

CASTELLAR DEL VALLES. — Demà, dissabte, començarà en aquesta població la festa major.

El programa de festes és molt interessant.

En els divins oficis hi predicarà el popular orador sagrat mossèn Josep Cardona.

Hi ha la impressió que les festes es veuran extremadament concorregudes.

—Ha pres possessió del rectorat d'aquest Col·legi de PP. Escolapis el P. Lluís Rodes, que procedeix del Col·legi de Sabadell, on ha residit durant 35 anys, conquerint-se les simpaties de tots els sabadellencs.

L'elecció del P. Rodes per a l'esmentat càrrec ha estat rebuda en aquesta població amb especial simpatia.

LLEYDA

(Conferència de les 9'45 de la nit)

El doctor don Pere Castro ha rebut la creu de segona classe del Merit Militar.

—A l'encrenament del camí de l'horta de Torroja amb el rierol La Salzedra ha estat trobat el cadàver del veí de Castellnou d'Oligues Manuel Berguda, de 65 anys. Hom el creu víctima d'una mort natural, perquè no tenia senyal de cap ferida ni violència.

—L'anada de l'Onfó Lleydatà a la vila d'Arbeca ha constituït un èxit. L'acompanyaven l'alcalde de Lleyda, senyor Estadella, i altres personalitats. Foren rebuts per una gran gentada. Des d'un balcó de l'Ajuntament, al qual anaren en arribar, parlaren el senyor Estadella i l'alcalde d'Arbeca. Després els excursionistes foren molt obsequiats.

A dos quarts d'onze donaren el concert al Centre Republicà, que estava ple de gom a gom. A la matinalada tornaren cap a Lleyda molt satisfets de l'èxit i de les atencions rebudes.

—Diumenge vinent, dia 20, hi haurà un gran festival al camp d'esports, fent-se diverses carreres ciclistes, en les quals pendran part corredors de les comarques lleidatanes.

Pla de Barcelona

SANTA COLOMA DE GRAMANET. — El Patronat de la Lliga de Defensa de l'Arbre Fruiter i de l'Arbrat en general fa una crida a totes les persones amadores de la cultura i de la beneficència ciutadana, suplicant un donatiu o un objecte qualsevol a fi de prosseguir l'obra empresa, tenint el propòsit de celebrar diferents actes per als dies 2, 3, 4 i 5 de setembre, diades de la festa major, entre ells: repartiment de bons als pobres, cavalcada a honor de la Reina de la festa, un sorteig dels premis que es van obtenir de particulars i associacions i dels que s'hagin obtingut abans del 28 del corrent, essent els noms dels donants anunciats en els bitllets que s'expediran, destinant-se part del producte obtingut per les construccions d'una Casa Empar del pobre i d'un hospital.

Per al vinent diumenge es convida a tots els socis i sòcies a la magna assemblea que es farà a les onze del matí a la Casa de la Vila, i, a l'enseny, a tots aquells veïns i forasters que desitgin cooperar a l'obra.

—La cobla Catalonha ha estat contractada per l'audició de sardanes que se celebrarà el dia 3 de setembre al migdia, i la banda Rové, per a la cavalcada pro Arbre Fruiter, que es farà a la tarda.

—Durant els dies 16, 17, 18 i 19 del present es fa el cobrament de cèdules i contribucions.

El Congrés de la Premsa de Santander

Han tornat de la capital mditana els senyors N'Eugeni d'Ors i En Joan Costa i Deu, que han assistit a l'Assemblea de les Associacions de la Premsa d'Espanya, en representació de l'Associació de la Premsa Diària de Barcelona.

A l'esmentada Assemblea van assistir-hi les societats de periodistes de Sevilla, Valladolid, Barcelona, Saragossa, Ciudad Real, València, Granada, Bilbao, Burgos, Avilés, Santander, Madrid, Badajoz, Leon, Oseca i altres, rebent-se també moltes adhesions.

Va nomenar-se un Comitè que tindrà de formar el reglament de la Federació d'Associacions de la Premsa.

SABADELL

Vàries

El president de la Lliga d'Higiene Escolar, don Domènec Codina, ha estat a Olot i Castellet visitant les colònies escolars d'aquesta ciutat.

El senyor Codina ha tornat molt satisfet d'aquestes visites, car tots els nostres petits estujejants es troben en perfecte estat de salut.

Notes personals

Ha marxat a Berga el nostre distingit amic mossèn Josep Cardona.

Elogi de Malgrat

Voldria dir en uns bells mots d'elogi, tot l'encís de Malgrat. Voldria, amb paraula ardent, construir la glossa perfecta que, com l'estoig sublim d'un sonet, tanqués la gràcia tota de la vila elogiada. Voldria trobar el mot precís que passés de llavi en llavi i que, de tant ésser dit devotament, esdevingués cosa definitiva.

Però jo, foraster en tu, vila de Malgrat, no puc fer el teu elogi perquè la coneixença no és prou intensa per encomanar-me gentiment de la teva gràcia. Tampoc vull fer de les teves notes un elogi banal, que podria ésser el mateix de les d'una altra contrada.

La vila de Malgrat, semblant a moltes altres viles, no ens mostra pas, en veritat, aquell caire distintiu sobre el qual deu recaure l'elogi. La seva església, d'estil abundantíssim arreu; la seva vida, meitat marinera, meitat terratzena, plena de bonhomia i senzillesa; els seus encontorns, similars a altres encontorns d'unes altres viles, i encara, perquè la semblança sigui més fidel, aquell castell alaró, que s'aixeca al cim d'un turó, que tantes vegades hem vist repetit.

I, dit això, dit el teu elogi, que per nosaltres està en aquesta persistència a no tahir res que pugui sobresortir de les altres viles, en aquesta fidelitat a reproduir el motlo primitiu prodigat arreu, i que ens parla d'una unitat inalterable.

Benaurada tu, que no t'has sabut saps guardar l'emmotllament primitiu.

Benhaurada tu, qu eno t'has sabut distingir per cap mena de barroquisme exòtic que hagi alterat el teu primitivisme!

Benaurada tu, vila de Malgrat!

I. RODRIGUEZ GRAHIT

Malgrat, agost de 1922.

Recomanem a les entitats i als particulars que tenen a bé trametre'ns articles o notes suplicades, la necessitat absoluta (sense la qual no ens és possible fer-ne el menor cas) d'avatar degudament els originals amb un segell o una firma n n n n n

sa d'Espanya, reglament que serà presentat i discutit a l'Assemblea de l'any vinent.

Així mateix va nomenar-se una ponència que s'encarrega de la creació i reglamentació d'una germanetat de periodistes d'Espanya, a base d'un projecte, que va ésser aprovat a l'Assemblea.

Per a formar part del Comitè fou elegit N'Eugeni d'Ors, i un dels llocs de la ponència va ésser conflat al senyor Costa i Deu.

A proposta de la representació de Barcelona, la vinent Assemblea se celebrarà a Sevilla, en la qual població ha de celebrar-s'hi també el Congrés internacional de la Premsa.

L'Assemblea tindrà lloc el mes de maig i s'hi portaran, ultra els esmentats reglaments, uns projectes que formarà el Comitè d'un Col·legi-Asil d'Onfes de periodistes i la formació de contactes amb els Sanatoris per a l'assistència de periodistes malalts.

NOTICIES DE L'ESTRANGER

Manifestació comunista a Viena

Viena, 18. — Els comunistes han organitzat una manifestació, en la qual van pendre part més de 4.000 persones, per a protestar contra la carestia de la vida.

L'acte transcorregué sense que es produïssin incidents. — Havas.

La guerra civil a Irlanda

Dublin, 18. — Les tropes regulars han recuperat la població de Dundal, i s'apoderaren de Mavollw, Itches-town i Fermoy. — Havas.

Dublin, 18. — Les forces nacionals s'han apoderat de Rattmore. — Havas.

Dublin, 18. — Prosseguint en l'avang les tropes nacionals s'han apoderat d'una altra petita població que els rebels ocupaven encara.

Aquests, en retirar-se, han destruït diversos ponts i han volat algunes cases, en les quals hi havia emmagatzemades municions i vitualles. — Havas.

Discurs d'Eberth

Hamburg, 18. — En ésser rebut per l'Ajuntament el president de la República, senyor Eberth, pronuncià un discurs tractant especialment de la necessitat que té Alemanya que tots els partits es mantinguin estretament units i deixin de banda les passions polítiques. Aquesta unitat ha de mantenir en forta cohesió totes les forces alemanyes amb els seus diversos partits.

Digué que els hamburguesos estan disposats a col·laborar a l'obra de reconstitució econòmica mundial i per això Alemanya ha de crear una base econòmica per a la seva pròpia restauració. Això — digué — només pot aconseguir-se si en el món la raó i el sentiment humanitari triomfen de l'odi i de la mala fe. — Havas.

La Copa Davis

Filadèlfia, 17. — Copa Davis, de lawn-tennis: L'australià Peterson venç l'espanyol Gomar, per 6-3, 8-6 i 6-4. — Havas.

Filadèlfia, 18. — Concurs de lawn-tennis per a la copa Davis. L'espanyol Alonso venç a Wood, per dos punts a 6, 3 a 6, 6 a 2, 8 a 6 i 6 a 1. — Havas.

El príncep Lwof

París, 18. — El príncep Lwof ha demanat la informació d'origen anglès, segons la qual s'havia passat al bolxevisme. Es tracta de Vladimir Kwof, amb el qual no té res de comú. — Havas.

La situació d'Alemanya

París, 18. — Segons «Le Journal», en el curs de les converses preliminars celebrades ahir, entre membres de la Comissió de Reparacions, s'accepta en principi el propòsit d'enviar a Berlín una delegació, amb l'objecte d'examinar sobre el terreny la veritable situació d'Alemanya. — Havas.

La família imperial russa

Budapest, 18. — El gran duc Ciril ha nomenat el duc de Galitzim Murat representant seu prop de tots els Governos.

El duc de Galitzim, el qual ha romàs vora la família imperial emigrada a Hongria, ha declarat que aquesta i el gran duc Ciril estan fermament convençuts que el tsar i el seu fill encara viuen. En cas contrari, el gran duc Ciril reivindicaria els seus legítims drets al tron de Rússia. — Havas.

Berlín, 18. — Segons la premsa, a finals d'agost es reunirà a Wiesbaden el Congrés de monàrques russos.

Els delegats que assisteixin a aquest Congrés, estudiaran la recent proclamació del gran duc Ciril, reivindicant la seva successió al tron rus. — Havas.

El rei Alexandre a Marienbad

Praga, 18. — Ha arribat a Marienbad, en viatge d'incògnit, el rei Alexandre i la reina Mariola. — Havas.

Trotsky a Alemanya

Berlín, 18. — Telegrafien de Reval a la «Gazeta de Voss» que Trotsky ha dit que aviat empenirà un viatge a Alemanya. — Havas.

Les víctimes del «Havare»

Berlín, 18. — El «Lokalanzeiger» diu que segons notícies d'Hamburg han estat trobats cinc nous cadàvers al vaixell brasiler «Havare», posat a flor d'aigua altra vegada. — Havas.

La vida intel·lectual a Europa

Ginebra, 18. — La Comissió de Cooperació intel·lectual ha continuat l'estudi de les dues qüestions urgents que li han estat dirigides: una relativa a una enquesta sobre les condicions de la vida intel·lectual en diversos països, i altra relativa a la urgència de dur socorsos a les nacions en les quals la vida intel·lectual està amenaçada d'una veritable catàstrofe.

Es pregarà al Consell que obri una enquesta sobre la situació del treball intel·lectual en diversos països, sobre els mals que sofreix la vida intel·lectual i els remeis que s'han de posar per a remeiar aquesta situació.

L'enquesta atindrà essencialment les condicions econòmiques en que viuen els obrers de l'esperit.

Després, la Comissió decidí pregar al Consell de la Societat de Nacions que fixi la seva atenció en el desesperat estat en que es desenvolupa la vida dels intel·lectuals en determinats països d'Europa.

També la Comissió està disposada a facilitar al Consell i a l'Assemblea de la Societat de Nacions totes les indicacions necessàries a aquest fi, i servir-les d'intermediària per a totes les mesures que es julgin necessàries.

Encarregà al senyor Reynold i a la senyora Curie de preparar un estudi sobre la situació intel·lectual a Àustria i Polònia, respectivament, i les mesures convenientes per a remeiar aquesta situació.

Després discutí el referent a l'organització internacional de la Bibliografia.

La Delegació examinà si convindria confiar a les institucions bibliogràfiques existents en l'actualitat, la cura d'organitzar la bibliografia internacional, o si fóra millor dirigir-se als propis especialistes que hi ha a les diverses branques de la ciència.

En aquest punt, l'opinió dominant és que la col·laboració dels especialistes i bibliògrafs és necessària, i que és encara massa aviat per a encarregar a una institució qualsevol la cura d'organitzar la bibliografia internacional.

Aquesta és una qüestió d'importància, que serveix per a la cooperació intel·lectual internacional, i per al seu estudi ha estat designada una sub-comissió, presidida pel senyor Bergson, de la qual formen part, entre altres, la senyora Bonnevie, la senyora Curie i els senyors Destres i Reynold, assessors per savis especialistes i bibliotecaris experts.

Aquesta sub-comissió examinarà la possibilitat de procedir a la constitució d'una o diverses Biblioteques internacionals, formades per mitjà de dipòsits legals internacionals.

La primera dificultat amb que es topa és la de trobar un local a propòsit per a poder contenir tal acumulació de llibres, encara que a França quedaria vençuda per la cessió de la Torre de Vincennes. — Havas.

Les vagues als Estats Units

París, 18. — Li comuniquen al «New York Herald», des de Washington, que el president Harding prepara un manifest demanant 500.000 voluntaris per a l'exèrcit, amb motiu de protegir eventualment l'existència dels empleats en les vies ferroviàries i a les mines, així com els béns d'aquests, i per a assegurar el comerç entre els Estats. — Havas.

L'actitud de Baviera

Berlín, 18. — La premsa diu que el comte Lechensfeld, president del Govern de Baviera, s'ha negat a venir a Berlín per a seguir les negociacions amb el Govern de l'Imperi.

La «Gazeta General» d'Alemanya diu que corre el rumor que el cap del Govern bavarès anirà avui a Berlín.

Mentrestant, l'ordenança del Govern de Baviera segueix en vigor, quan, a tenor dels termes de l'acord de Berlín, havia d'ésser derogada avui. — Havas.

L'autonomia de Tràcia

París, 18. — Li telegrafien a «Le Matin» des de Belgrad que circula el rumor que el Govern d'Atenes es proposa proclamar l'autonomia de Tràcia i formar un Govern provisional a Andrinòpolis.

L'exèrcit grec marxaria immediatament sobre Constantinoble. — Havas.

L'autonomia de la Podkarpàtia

París, 18. — Comuniquen de Praga que el partit socialista cristià de la Podkarpàtia russa organitzà un miting en el qual un diputat pronuncià un discurs sobre la política desenvolupada pel Govern txeu, que va contra els interessos de la Podkarpàtia russa.

Els Tractats de pau — digué l'orador — no han estat fets dintre l'esperit de la Religió cristiana, puix han sembrat els germens de l'odi i de la desconfiança, pel qual Europa té encara molt que fer i la seva sort està lligada als principis cristians.

El fracàs de l'ideal cristià significaria el fi de l'Europa.

Referint-se al moviment autonomista de la Podkarpàtia russa, digué que aquesta autonomia ha estat produïda pels Tractats de pau.

A continuació l'orador s'ocupà de les frases del senyor Benes, qui pretengué que aquesta autonomia no era possible, ja que no es podien fer eleccions a causa d'estar el poble molt aterrat políticament.

L'orador declarà que aquesta afirmació sols tendia a exercir pressió sobre les minories.

Digué que durant dos o tres anys es podria fer creure al món que l'Excoel·lència és la pàtria de la democràcia, però que això no és possible sostenir-ho per molt temps en un país en el qual sistemàticament es van dissolvent per la força les societats que representen els sentiments nacionals.

Acabà el seu discurs fent una crida al poble de Podkarpàtia perquè s'uneixi a Eslovàquia, amb l'objecte d'aconseguir l'autonomia. — Havas.

La Secretaria d'Estat del Vaticà

Roma, 18. — El secretari d'Estat monsenyor Gasparri tindrà vacances fins els primers dies del mes de setembre pròxim.

Monsenyor Pizzardo, sortirà també demà per a estiuar.

Quedarà encarregat de la Dicedió de la Secretaria d'Estat monsenyor Borghonini Duca. — Havas.

Els transports a Alemanya

Berlín, 18. — Des del dia primer de setembre pròxim s'augmentaran a un 50 per cent els preus dels transports. — Havas.

Declaracions d'En Sanches Toca

París, 18. — Interrogat per l'enviat especial del «Petit Parisien», a Madrid, el president del Senat, senyor Sanches Toca, s'ha expressat en els següents termes sobre la situació econòmica que actualment travessa el seu país.

Després de recordar la vida florida que coneugué en altres èpoques, el senyor Sanches Toca feu constar que actualment, i això d'ençà de molts anys, les despeses de la nació han sobrepassat de bon tros els seus ingressos.

El president del Senat atribueix el malestar econòmic de l'hora actual a diverses causes.

Una d'elles és l'obstinada ceguera del món dels negocis, que durant la guerra, i ple de fe en el ràpid ressorgiment d'Alemanya, adquirí marcs a 50 i per valor de molts milers de milions de pessetes, malgrat dels repetits consells dels esperits clarividents, que més d'una vegada pronosticaren la victòria final dels aliats, profecia que no ha pogut veure's més justificada.

Una altra d'aquestes causes, és l'empresa espanyola al Marroc, la qual absorbeix per si sola una bona part de les energies espanyoles.

Pres entre les reivindicacions socials i les possibilitats financeres per altra banda, el Govern ja no pogué evitar l'incessant creixença del déficit.

Aquestes són, en opinió del senyor Sanches Toca, les principals causes del desequilibri econòmic que pateix Espanya.

El president del Senat espanyol, abans de fer aquestes manifestacions, havia explicat al representant del «Petit Parisien» de quina manera s'havien fet sentir a Espanya els esforços de la descomposició de les classes socials, últim triomf jugat per l'Estat Major alemany, que ja des del començament de l'any 1917, sentia que la partida estava perduda.

L'agent del Govern alemany Bravo

Portillo, no havia aconseguit fer que s'afiliessin al moviment sindicalista més de 6.000 obrers a Barcelona?

Paral·lelament al sindicalisme obrer i a les Juntes civils, es desenvoluparen les Juntes militars, i afegí el senyor Sanches de Toca, el Poder públic va haver de veure ben aviat que sols eren joguina d'aquestes organitzacions totopoderoses.

Requerit després pel seu interlocutor sobre els esforços realitzats pels homes d'Estat per a vèncer el malestar creixent que se sofria des de la acabament de la pau, el president del Senat s'expressa com segueix:

Els negociadors del Tractat de Versailles es preocuparen més de la satisfacció de l'amor propi nacional que de cercar mitjans eficaços per a prevenir i remeiar la catàstrofe econòmica que es presentava inevitable. Les conferències internacionals, que han succeït a la de 13 pau no han fet sinó perpetuar aquests mètodes perniciosos.

Parlant de la qüestió del Marroc, el senyor Sanches de Toca expressà la seva opinió que el millor mètode seria el de donar al Marroc l'administració que desitja i renunciar a es mesures de violència.

Finalment i ocupant-se de la qüestió de Tànger estimà que la solució hauria hagut de trobar-se durant la guerra quan M. Poincaré es mostrava favorable a una decisió comú de França, Anglaterra i Espanya, capaç de donar satisfacció a tots.

Espanya, ni que dir té, sempre s'ha mostrat favorable a un règim internacional. — Havas.

Sobre la pèrdua del globus «Belgique»

Brussel·les, 17. — S'ha rebut un telegrama de Bucarest, signat pel senyor Myster, que diu:

«En virtut de l'error general en què ha incorregut la premsa, em permeto assabentar que el nostre globus «Belgique» no va trencar, amares sinó després de vint-i-quatre hores després de l'aterrissatge i davant testimonis.» — Havas.

La Societat de Nacions

Ginebra, 17. — Els Governos britànic i italià han tramès al Secretariat de la Societat de Nacions, els instruments de ratificació de les Convencions de la Conferència per a la llibertat de les comunicacions del trànsit que es va celebrar a Barcelona l'any 1921.

La del Govern britànic s'ha fet a nom de la Gran Bretanya, Irlanda, Nova Zelanda, Índia, Terranova i altres colònies.

Les Convencions de Barcelona i el protocol addicional entraran en vigor el dia 31 d'octubre de l'any actual, o sigui 90 dies després de la recepció al Secretariat general de la cinquena ratificació.

Aqueixes Convencions acaben d'ésser ratificades també per Alemanya, Bulgària i Siam. — Havas.

L'ajornament dels pagaments d'Alemanya

París, 17. — Segons determinats rumors, s'afirma que el senyor Delacroix serà encarregat de presentar a la Comissió de Reparacions la suggestió del senyor Theunis, feta a Londres, que tendeix a consentir que s'ajornin els pagaments d'Alemanya fins a la Conferència de novembre, en espera de remetre a la Comissió els efectes garantitzats per firmes comercials. — Havas.

Pròxima conferència sobre la situació de Rússia

París, 17. — S'afirma que per al dia 9 del vinent mes de setembre, celebraran una extensa conferència, amb el fi de tractar de la situació política i econòmica de Rússia, els senyors Herriot, Tixtérin i Litvinoff. — Havas.

Complot legitimista a Viena

Viena, 17. — A conseqüència de determinats informes rebuts al ministeri de l'Interior, relatius en què es preparava un complot legitimista, han estat practicades diverses detencions, i s'han efectuat molts registres domiciliars. — Havas.

La circulació de paper moneda a Itàlia

Roma, 17. — Segons els diaris, la circulació del paper moneda excedeix lleugerament de 20 mil milions de lires.

Les reserves or corresponents, són de 1.265 milions de lires. — Havas.

La Conferència dels Països de la Petita Entente

Belgrad, 17. — El rei i la reina han sortit avui cap a Marienbad, on es celebrarà la Conferència dels països de la Petita Entente.

Polònia estarà representada a la dita Conferència. — Havas.

La premsa italiana i la Conferència de Londres

Roma, 17. — La premsa italiana, comentant el resultat de la Conferència recentment celebrada a Londres, fa un calorós elogi del treball portat a cap al si de la dita Conferència pel senyor Schanzer, i aprova totalment aquesta gestió.

Roma, 17. — El diari la «idea Nazionale» diu que la responsabilitat del fracàs de la conferència de Londres incumbeix del tot a Anglaterra, la qual, anul·lant les bases de tota discussió, va determinar el negatiu resultat al qual s'ha arribat.

França i Itàlia — afegix l'esmentat diari — tenen l'interès comú de resistir-se contra tota temptativa d'Anglaterra que tendeixi a reduir les obligacions que sobre Alemanya pesen, mentre aquesta nació no hagi radicalment deixat resolta la qüestió dels deutes interaliats.

Roma, 17. — Parlat de la conferència de Londres, diu el «Giornale d'Italia» que es pot comprendre que el món es preocupi de la situació dels vençuts, però que és incomprensible que no es pensi en la precària situació a través de la qual passen els vencedors, i que és de tot punt tenir-la en compte si es vol que Europa ressorgeixi. — Havas.

Topada entre feixistes i arditi

Roma, 17. — Alguns diaris donen compte d'haver-se registrat una violenta topada a Mantua, entre feixistes i un nombre grup d'arditi. També es parla d'una topada semblant esdevinguda a Padua. — Havas.

Desmembrament del partit comunista alemany

Londres, 17. — Comuniquen de Berlín al «Times» que en una reunió secreta celebrada fa poc, el cap del partit comunista llegí un informe, fent ressaltar el ràpid desmembrament del partit. — Havas.

Pròxim discurs polític de Poincaré

París, 17. — El cap del Govern, senyor Poincaré, presidirà el dia 21 de l'actual la sessió inaugural de la Diputació provincial del Mosà, éssent probable que pronunciï un discurs polític, explicant co que ha esdevingut en la Conferència de Londres, i posant de manifest la situació actual. — Havas.

La premsa americana i l'actitud d'Anglaterra a la Conferència de Londres

Nova York, 17. — Són molts els periòdics que condemnen l'actitud observada per Anglaterra a la Conferència de Londres.

Uns periòdics diuen que el fracàs de la Conferència recentment celebrada fa ressaltar més encara la lleugeresa que va cometre la Gran Bretanya amb la publicació de la nota de Lord Balfour.

Aquesta nota — diuen — ha posat en un greu compromís el bon acord existent entre França i Anglaterra i demés ha organitzat noves causes de desacord.

Altres periòdics diuen que sembla que ja és hora que Lloyd George mostri clarament la seva posició i manifesti a quin costat es decanta. — Havas.

TAQUIGRAFIA CATALANA
DE
J. ELIAS JUBERT
El millor llibre de taquigrafia
De venda en totes les llibreries i en la nostra Administració

La Veu de Catalunya

DIARI NACIONALISTA CATALA D'AVISOS I NOTICIES

Divendres, 18 d'Agost de 1922.

El nou conflicte de Correus

LA reproducció del conflicte de Correus és una conseqüència fatal de la forma en què el Sr. Sánchez Guerra ha volgut resoldre'l. Totes les humiliacions, totes les claudicacions del Govern, han estat debades. I això és el que el país no pot perdonar al Govern.

Ningú no s'explicava com podia continuar al seu lloc el Ministre de la Governació després del que havia succeït en el plantejament, la tramitació i el desenllaç de la vaga de Correus. El fet mateix que el Ministre de la Governació hagués d'allunyar-se de Madrid, per tal que el President del Consell pogués visitar tot sol el Palau de Comunicacions, demostrava l'abís de degradació al qual havia caigut la dignitat del Poder públic.

L'opinió del país, però, convençuda de la impossibilitat d'evitar la repetició d'aquests espectacles depriments, sense una transformació radical de la vida pública espanyola, es resignava a aquesta degradació de l'autoritat i de l'Estat a canvi del restabliment de la normalitat en un servei com el de comunicacions que constitueix una necessitat de primer ordre en la vida social i mercantil moderna. Fins i tot, reconeixent la feblesa orgànica d'aquest Govern, i planyent-se'n, l'opinió arribava a absoldre'l dels pecats inicials en el plantejament de la vaga a condició que el conflicte restés resolt, fos com fos. Una ficció més no tenia gaire importància en aquell ambient constant d'artifici que constitueix la política madrilenya.

Però el Sr. Sánchez Guerra, l'actuació del qual a la Presidència del Congrés feia esperar altra cosa de la seva gestió a la Presidència del Consell de Ministres, ha aconseguit el resultat colpidor d'haver davallat a la màxima degradació del Poder públic sense assolir en canvi sinó la reproducció del conflicte, és a dir, la màxima anarquia en els serveis de comunicacions.

El Sr. Sánchez Guerra ha deixat malmesos a la sala de batalla del Palau de Comunicacions els darrers i ja molt minvats prestigis del Poder públic a Espanya. Sembla mentida que un governant conscient dels seus deures i de la seva situació hagi pogut realitzar un acte com aquest sense la més elemental informació prèvia de l'estat d'esperit dels funcionaris el contacte amb els quals cercava.

Aquest enorme fracàs, les conseqüències polítiques del qual ja no podrà eludir ara el Sr. Sánchez Guerra, ha estat produït per les mateixes causes que fan de la vida pública espanyola una tragèdia sense parió en la història contemporània: el concepte arbitrari que de la funció de govern tenen els partits centralistes i llur absència de les realitats. Aquesta sorprenent inconsciència, aquesta veritable política de l'estruc, que vol defugir els problemes vius llancant els ulls a la realitat, ha tingut la seva màxima expressió en aquest nou conflicte de Correus. Poques hores abans del deplorable episodi de la visita del Sr. Sánchez Guerra al Palau de Comunicacions, deia oficiosament *La Epoca*: «...efectivament, ningú no motiva d'inquietud apremiant apareix hoy en el horizonte del país. La sensació de tranquil·litat i ordre és absoluta».

Tan inversemblant resulta tot el que ha esdevingut en aquest nou conflicte de Correus, que, per tal de cercar-ne una explicació escaient, hi ha qui suposa que el Sr. Sánchez Guerra ha volgut suïcidar-se políticament, temerós d'haver de resoldre ben aviat altres problemes que, com els relatius al Marroc, no comporten ja ajornaments ni artificis, i cada dia s'agregen i es compliquen més.

L'interès permanent del país pateix, amb aquests episodis, estralls irreparables. Nosaltres hem condemnat sempre — i seguim condemnant — la vaga de serveis públics. Nosaltres hem cregut sempre — i seguim creient — que, quan sorgeix un conflicte d'aquesta mena, és un deure inexcusable de ciutadania donar a la representació autèntica del Poder públic tota l'assistència possible. Però el primer que es necessita perquè els ciutadans puguin assistir al Poder públic és que el Poder públic realment existeixi i en sigui digne. Si el Poder públic no existeix realment, si els titulars del Poder públic no tenen un concepte enlairat de la funció de govern, tota l'assistència ciutadana és inútil.

El Sr. Sánchez Guerra havia cregut que, deixant de governar, podria governar; que, deixantse bressar per la dolça il·lusió que no passava res, podria seguir acampant mandrosament en el Poder. La realitat, més forta sempre que totes les ficcions, li ha demostrat l'error fonamental en què vivia. És trista cosa pensar que és el país, en definitiva, qui en pateix les conseqüències.

Escrites les ratlles anteriors, arriba la notícia de l'enèrgica actitud del Govern i la dissolució del Cos de Correus. No serà massa tard? Tindrà el Govern l'autoritat i la força suficient per a reeixir?

Les Idees i les Imatges

LA VERITAT I LES VERITATS NACIONALISTES

«Veritat Pireneus ençà, error a l'altra banda» — escriu Pascal.

L'error de «l'altra banda» pot ésser, però, una altra veritat: una veritat contraposada.

En realitat no cal dir veritat nacionalista, sinó veritats nacionalistes.

I qui diu veritats nacionalistes, diu polítiques nacionalistes, morals nacionalistes, estètiques nacionalistes.

JOSEP MARIA JUNOY

AL DIA

L'hora trista

Un amic meu, de l'hora de pagar els comptes de l'hotel o de l'apartament, en deia «l'hora trista». Tot llegint els diaris d'avui, sotraguejat dolçament per l'expressió que em portava a Flaxa, on m'esperava l'auto, que m'ha portat a l'acostumat sojorn anyal d'«El Paradís», jo hi pensava, en la frase del meu amic, un home d'aquells que no comptava mai les despeses fins a l'hora de pagar. Jo hi pensava, tot llegint noves i comentaris de la Conferència de Londres.

«L'hora trista» era, realment, aquella en què milions d'homes es destruien, la ciència al seu servei, amb tota mena d'armes: l'hora que Europa es xopava de sang i viles i ciutats i vies fèrries i ponts i canals queien a l'explosió de la dinamita; l'hora que els homes oblidaven l'«Evangeli» per a fer-se servents voluntaris de l'orgull. Però aleshores, com a l'hora de la pau, els vencedors no es recordaven del que destruïen, sinó de la vanitat d'haver vençut. Tot era glòries, tot era alegries, tot era fatxendes. I tots els vencedors eren amics i s'abraçaven sense veure les ruïnes que tenien sota els peus. Quin entusiasme! quines explosions d'alegria!

Però ha vingut l'«hora trista». L'hora de la liquidació; ja no es parla de glòries, ni de triomfs: es parla de lliures esterlines. Hi ha algun Estat en fallida, algun en perill de caure; monedes depreciades, crisis terribles, fam... Ara els homes polítics que portaven la veu en la guerra, es troben danyant la realitat; necessiten diners, estan endogalats els tresors públics i premats els contribuents... I ara comencen els retrets i ara es troben comptes del que s'ha perdut i del que s'ha guanyat; ara es cerquen els milers de milions gastats en la gran guerra i no es troben enlloc, s'han fos, s'han evaporat...

Els dies de 1922 no són els dies de 1918: ara, els pobles ja no s'abraçen; si s'abraçessin, els uns es cordarien les butxaques, on els altres palpejarien les carteres.

El món s'ha desorganitzat i els homes cauen en l'egoisme més absolut. El lirisme els ha expulsat dels esperits la realitat, «la imperiosa necessitat de viure». Ara tot són retrets i tot són queixes i aviat vindran les amenaces. En la guerra i en la pau; més, potser, en la pau que en la guerra, els polítics s'han oblidat que el món del segle XX és «un tot», que les economies dels Estats tenen la relació de dipòsits comunicants, on, passi el que passi, s'han d'anivellar els líquids que contenen; que el món era una harmonia d'interessos sense solució de continuïtat i ara es troben en ço que no havien vist: que qualsevol cop donat sobre un poble repercuteix sobre tots els altres.

S'ha trasbalsat el món: qui sap si com la terra en un dels seus períodes geològics. Pels grans polítics, el món d'avui és com el món d'ahir, i no és veritat. La guerra i, sobretot, la pau, l'han fet nou. El món era del diner, el diner s'ha fós i ara avança un altre amo del món: el treball que l'ha de reconstruir. Som en plena realitat, i aquesta allunya totes les ficcions en què volen apolar-se els polítics: Europa és en fallida i els Estats que foren bel·ligerants han de reconèixer el fet si volen salvar-se i salvar-ho tot. Malgrat el seu orgull, els vencedors seguiran el camí dels vençuts. Han volgut apretar tant que hi han deixat els dits. Pel pre-

A unes dames abnegades

Resposta i comentari

EN emprendre, com a disciplinat soldat del nacionalisme, la campanya en pro de la repatriació de les tropes d'Àfrica, no podia ni sospitar que entre les paraules d'encoratjament dels meus companys hi figuressin les dolcíssimes d'aquestes dames abnegades que, obeint als dictats de llur cor, s'han constituït en amoroses «Padrines de Guerra» dels nostres soldats.

No sé per què ara em vénen a la memòria els admirables versos cadenciosos d'En Maragall:

«La presència de la dona hermosa
et fa humil i devot, contemplatiu...»

Sento l'encís de l'hora que arriba a les meves mans — entre la correspondència comercial i la que neix abundosa del compliment dels deures polítics — la gentil missiva al peu de la qual hi ha estampades setanta i tantes firmes de dames i damiselles. Confesso que ni en els temps juvenils de solteria, quan hom espera aquella carta que sempre posa un tremolor en els dits i una nova resplendor a l'ànima, cap carta de dona m'havia produït una emoció tan pregonia.

Es que realment mereixes — em preguntava — aquest magne reconfortament? Si, com diu el poeta les alades paraules del qual acabo de recordar, aquella presència «et fa humil i devot contemplatiu», jo no sé com descriure el meu estat d'ànim, no davant la «presència», sinó en la que podríem dir-ne «absència present» de la dona, de les dones admirables que han vingut a encoratjar-me en els moments de lluita.

El remercier-les degudament, però, ja està més enllà de les meves forces. Hom engipona de tant en tant unes paraules mal girbades per a comptar cercant l'ajut de l'opinió pública, les coses que es veuen des de l'«estany» del Congrés, és a dir: d'aprop, i les que el sentit comú li dicta enfront el trist espectacle d'una guerra impopular.

Ara, però, es tracta de quelcom que està per damunt dels meus humils mitjans d'expressió. La carta amb què m'han honorat el grup de «Padrines de guerra *Les Evangelistes*» sols podria contestar-la degudament un literat exquisit, un poeta selecte, i encara entre ells caldria triar el qui s'hagués especialitzat en determinades disciplines de depuració d'un llenguatge propi per a gentils galanies.

Feixuc és el meu estre — si poden portar tal nom les senzi-

lles observacions que hom escriu — per a correspondre a les meves amables comunicants; elles han sabut, però, dir coses que arriben al cor. I el seu és un llenguatge que solament amb sinceritat pot ésser correspost. De cor a cor, doncs, parlaré.

Dones abans que tot — en l'altíssim i més sagrat sentit de la paraula — em diuen que sense ésser mares ni germanes dels que sofreixen, són profundament coneixedores de les penes de llurs fillols.

Hom endevina els dolors que s'amaguen en la correspondència que el seu afecte, dolçament femení, ha sabut arrencar als estoics sofridors que amaguen a les famílies llurs — per tal de no amargar-les — el calvari a què es veuen condemnats.

Heu's aquí, dones gentils, com interpreto el sentit de la vostra enhorabona: heu cregut trobar en mi el defensor de la vostra santa causa d'amor a les víctimes de tanta injustícia. No us heu equivocat. Encara que volgués tornar enrera, no podria. El coratge que per a mi demaneu a la *Verge Bruna* i al *gloriós Sant Jordi*, ja no em pot mancar fins a la total consecució de ço que ens uneix i agermana.

Mercès per l'encoratjament, tan inesperat com immerescut, que ara em pervé del vostre grup selecte. Si hagués dubtat, les vostres paraules haurien fet néixer de bell nou la fe.

Veient-vos al front de la creuada, com tornaria enrera? No sou mares ni germanes dels soldats, i, no obstant, quant d'afecte maternal, quanta dolor d'amant en les vostres piadoses veus, en parlar de l'esperada repatriació!

Sembla que ara el Govern recula i s'esfumen algunes promeses esperançadores. Però jo us asseguro que si totes les dones, seguint el vostre exemple admirable, es fan seva la Santa Causa de la repatriació, no és lluny el dia que a Catalunya — la més amorosa de les mares — li escarà la joia immensa de veure retornar els fills que un dia li arrabassaren, en nom d'un mal entès «honori nacional», i que no és sinó un absurd quixotesca.

ANTONI MIRACLE.

Disputat a Cortis.

capici on rodien les coronas, rubles i marcs, hi rodaran lires, francs, i qui sap si lliures i tot. Som a l'«hora trista», però la d'Europa ho és més que la del meu amic: Europa, a l'hora de pagar, no té diners.

POL

Ha marxat a Vilafranca el diputat don Enric Ràfols.

Generalitat

El Paradís, 16-8-22.

Obertura del carrer d'Auzies March

Té una gran importància, perquè posa en comunicació, per via recta, la plaça d'Urguina amb la barriada del Fort-Pius, i si es converteix en realitat el rumor que la Companyia del tramvia de Sant Andreu farà una nova via des del carrer de Trafalgar i pel de Girona pujarà al d'Auzies March i per aquest anirà a trobar la carretera de Ribes, tot contribuirà que no sigui indispensable el passar per la plaça de l'Arc del Triomf i que es descongestionni la circulació del dit lloc i de la primera secció de la carretera de Ribes que sempre ha estat excessiu.

El carrer d'Auzies March era obstruït, en arribar al carrer de Nàpols, en una extensió de dues illes de l'Elxampla (Nàpols Sicília, Sicília-Sardenya). A treure aquest obstacle semblaven oposar-s'hi dificultats insuperables, però la ferma voluntat d'un home, En Lluís Canals (tota obra ha de tenir un impulsor), qui no ha parat en la tasca de conciliar els interessos dels propietaris i de la Cambra de la Propietat, i secundat per la bona voluntat dels tècnics municipals, de la Comissió d'Elxampla i de l'Ajuntament, l'obra ha començat, avui, a realitzar-se.

Cal dedicar també un elogi als propietaris col·laborants, senyors Angel i Concepció Rocafor, els germans Ribas (de la casa Ribas i Pradell) i don Felip Asbet, els quals amb un alt esperit de ciutadania i desinterès, han fet cessió generosa de llurs terrenys vials a la ciutat, i encara han fet més: han reunit les 13.000 pessetes per a indemnitzar a don Rafael Morató i Senetesser l'import dels terrenys de dit senyor compresos a la nova via.

Com a bona mostra d'una millor organització dels serveis tècnics municipals, les obres d'urbanització dels carrers que comprenen aquesta millora (carrer de Sicília, des del cap a la carretera de Ribes, i carrer d'Auzies March, des del de Nàpols a Sardenya) han començat amb la subhasta de les clavegueres que, com varem dir, ha estat provisionalment adjudicada a En Josep M. Sala i Guàrdia i qualsevol obra van a començar-se de seguida. Feta la claveguera i terraplenats aquells fondals, es faran les altres conduccions d'aigua, gas i electricitat, i després s'hi farà l'asfalt.

No es donarà l'anomalia de fer aquestes obres per ordre invers: primer l'asfalt i després les clavegueres i conduccions.

Avui al matí s'ha fet la cerimònia de l'obertura oficial del tros de carrer d'Auzies March des del de Nàpols a la carretera de Ribes.

Hi ha assistit l'alcalde, senyor marqués d'Allella, els tinentes d'alcalde senyors Barbey i Blajot, el regidor senyor Esteve, el cap d'Elxampla senyor Plà i Suñer, el cap accidental del ceremonial senyor Puigdomènech, l'oficial de la guàrdia urbana senyor Merino, el vocal-veí d'Elxampla senyor Prim i gran nombre de propietaris de la dita barriada.

A la cantonada del carrer de Nàpols el senyor Prim s'ha felicitat de la important millora que allí s'estava fent i felicitat tots els que hi han contribuït.

Després, passant pel nou carrer han

anat cap a la carretera de Ribes, i després al cap d'avall del carrer de Marina, i allí, a la vista de l'estació del ferrocarril, el senyor Prim ha parlat de la conveniència que es realitzés la idea de fer un viaducte que, passant per damunt d'aquell embull de vies fèrries, vagi a trobar el tros inferior del carrer de Marina (barriada del Passeig del Cementiri vell o Avinguda Icaria).

Algu ha fet observar que aquest viaducte potser no caldrà fer-lo si es converteix en realitat el projecte de construcció del metropolità de Sans a Sant Andreu.

Després s'ha obsequiat amb un lunch les autoritats i concurrents.

Allí mateix hem escoltat molt interessants comentaris sobre la urgència, la necessitat que hi ha d'obrir el carrer de Nàpols, des del d'Auzies March al d'Almogàvers, idea emesa per la Societat d'Atracció de Forasteros i secundada sol·licitament en 1918 pel llavors ministre de Foment, el nostre llavors amic En Francesc Cambó, qui nomena l'enginyer Francesc Castellón perquè amb l'arquitecte municipal N'Ezequiel Porcel estudiessin el projecte. Es va fer l'estudi, es traça el projecte i està en callat. És de gran conveniència aquesta obertura, perquè al regularitzar aquells carrers facilitaria que el tramvia passés pel davant del vestíbul de l'estació del Nord, i seria de gran comoditat per als que no tenen carutge propi.

Hem sentit rumors que es tracta de ressusitar el projecte i posar-lo en vies de realitat.

Entre aquells propietaris hem escoltat elogis per a l'Ajuntament que ha fet la important millora d'empendrar gairebé totalment el carrer de Casp, des del Passeig de Sant Joan al carrer de Marina. Cal també esmentar amb elogi la iniciativa, primer, i l'interès, després, amb què el propietari En Sebastià Bonet, secundat pel tinent d'alcalde senyor Massot, ha gestionat la cooperació dels propietaris del carrer, aportant 26.000 pessetes que han llurat a la caixa municipal per a contribuir a la realització de l'obra. És aquesta cooperació exemplar, i caldrà que ho fessin així mateix tots els propietaris que demanen obres d'urbanització que els augmenten la valu de les finques i deixen que es paguin amb els diners de tots els altres ciutadans de Barcelona.

Manca sols empedrar el tros del carrer del davant de l'Asil de les Germanetes dels Pobres, i se'ns diu que aviat es completarà la millora.

També hem sentit a dir que està en via de realització l'obertura del carrer d'Ali-Bey, des del Passeig de Sant Joan a la carretera de Ribes, avui obstruït pel Rec Comtal i la propietat de l'antic Moli Reial que allí hi havia segles enrera.

Es aquesta una millora que ha d'ésser conseqüència d'una altra molt interessant millora pública, la solució de la qual s'està estudiant i sembla que amb èxit.

I fent entusiastes elogis de les institucions d'ensenyament de l'Ajuntament.

Aquesta tarda, a les tres, visitaran el Tibidabo, el Parc de Montjuïc i l'Escola de Bosch allí instal·lada.

Per la repatriació

ELS SOLDATS DE QUOTA

Pels rumors circulats aquests dies sobre el llicenciament i repatriació, i vistes des novelles manifestacions del general Barrera, sots-secretari del Ministeri de la Guerra, la Comissió de pares de soldats de quota que lluiten a l'Àfrica ha cursat els següents telegrams:

«Sots-secretari Ministeri de la Guerra. — Madrid. — Pares soldats de quota preguen aclaració paraules atribuïdes V. E. referents soldats quota Àfrica contradictòries ambient creat amb promences premsa, autoritat i Alt Comissari, adhuc protestant energicament apreciació d'injusta tal mesura entenem incompliment lleis anul·la autoritats que són conscients.»

«General Burguete. — Alt Comissari. — Tetuán. — Representant milers pares soldats completats aquesta regió catalana, preguen V. E. immediata repatriació conforme oferi comissió mares. — La comissió.»

Els articles de l'Amós Salvador

Retallam de La Libertad:

«La mascarada regionalista. — Para terminar, por ahora. — No pensaba dejar de la mano esta campaña antiseparatista mientras me quedara vida; pero la de este verano pensaba darla por terminada después de escribir cuatro artículos más, cuyos argumentos eran los que ahora diré.»

Para redactarlos me bastaba copiar algunos trozos, pertinentes a cada uno, de otros muy extensos que publiqué en el «Boletín de la Real Academia de Bellas Artes de San Fernando» sobre la «Autonomía universitaria» y «La enseñanza en castellano», en los números de septiembre de 1918 y junio de 1919, que proporcionan materia abundante.

El argumento del primero de esos artículos era el de demostrar que deberíamos acudir en auxilio de los catalanes que quieren ser buenos españoles, no sólo como tales españoles, sino como «catalanes» que indubablemente lo somos; porque son tanto más catalanes los que más se sacrifican por Cataluña: porque basta ser catalanes para ser españoles, y españoles para ser catalanes; porque otra sería la riqueza de Cataluña si, así como los separatistas se pasan la vida cantando, tocando y bailando «Los segadores», hubiéramos cantado, tocado y bailado en Castilla los Aranceles, según nuestras conveniencias; y porque esos sacrificios arancelarios para crear a los catalanes mercados en España y en el Extranjero, singularmente en América, no se hacían para favorecer a extrañas naciones, sino a la nación española, en la cual lo que unas regiones perdían, era para lo que ganaban otras; más claro: lo que como castellanos perdíamos, era para ganarlo como catalanes.

Me proponía demostrar en el segundo artículo que el Estado español no podría hacerles mayor daño, no ya a los españoles y catalanes, sino a los mismos separatistas, que el darles gusto destruyendo el idioma español de Cataluña, porque no cabe discutir sobre la ventaja de hablar las lenguas más generalizadas en el mundo; porque no es lo mismo hablar un lenguaje que solamente lo poseen mal unos cientos de miles de personas y bien menos de un centenar de miles, que otro, que es el usual en más de un centenar de millones; porque ni los comisionistas de comercio catalanes podrían viajar por España si sólo hablaran catalán, y, finalmente, porque cuando veinte naciones americanas, hijas nuestras, quieren estrechar los lazos que las unen a nosotros porque hablan el castellano, y cuando se estudia el español en todos los más encumbrados Centros docentes de todas las naciones del globo, dándole una importancia fundamental, ¿se necesita estar locos para abominar del lenguaje y pretender proscribirlo, rompiendo ese lazo de unión y proclamando la separación absoluta! ¡Donoso negocio se les proporcionaría si se les diese gusto!

El tercer artículo lo dedicaba a demostrar que, siendo el Estado español el más interesado y a quien incumbe el deber de velar por la unidad nacional, no puede hacer cosa más disolvente ni más contraria a esos fines que el de transigir lo más mínimo con que no haya una sola lengua oficial en España y con no obligar a saber y a hablar el castellano a «todos» los españoles. Para esa demostración nadie me hubiera proporcionado más razonamientos ni más decisivos que el mismo Prat de la Riba, el número uno de los separatistas, el origen del separatismo catalán, el cual dice que «la lengua es un lazo natural que hermana a los pueblos creando nacionalidades». Y como hemos hablado durante siglos la misma lengua castellana con los catalanes, hemos creado con los catalanes «la nacionalidad española». ¡Y dice más! Dice que la lengua es lo que más une y lo que más separa, y recuerda el dicho de San Agustín, de que es preferible la compañía de un perro a la de un extranjero, porque con aquél, de una u otra forma, nos entendemos; pero con éste, no. Y don Francisco Pi y Margall, que hablaba igualmente bien el catalán y el castellano, sólo hablaba éste, que es el que «federa» y une, según decía, y no aquél, que, como todos los regionales, separa y desune.

Y el argumento del artículo cuarto era el resumen de todo esto para venir a la conclusión de que podrá discutirse lo que haya de concederse en materia de descentralización adminis-

L'actualitat social

D'UNA REUNIO

La reunió que el Sindicat d'Empleats de Banca i Borsa celebrà aquesta nit a dos quarts de deu, tindrà lloc al carrer de Ponent, 64.

EN LLIBERTAT

Pel jutjat del Nord, que instrueix el sumari per l'agressió de què fou objecte el comissari de policia don Honorio Inglés, ha estat decretada la llibertat de Josep Domínguez Barrero, que fou detingut a València i conduït a aquesta ciutat per creure'l complicat en l'esmentat atemptat.

A LA FRONTERA

La policia francesa ha obligat a tornar a més de cent obrers espanyols que estaven detinguts a Cerbere per mancar-los la carta de treball, puix sense aquest requisit les lleis prohibeixen internar-se a França.

AGRESSIO

Al Bar Monumental, del carrer de Wad-Ras, entrà un individu d'uns 35 anys d'edat, vestit decentment amb trage de llana fosc, i fou servit per l'amo de l'establiment, Benjamí Ibáñez, de

26 anys, natural de Cirot (Castelló).

Als pocs moments entraven en el bar tres individus, un d'ells d'uns 45 anys, vestit amb trage clar de ratlles fosques, i els altres dos, més joves, vestits de mecànica. Semblava que cercaven el que abans havia entrat, i, que en veure'ls, fugí cap a l'interior de l'establiment, amagant-se a l'ornari.

En veure que se'ls escapava, el de més edat dels tres li engegà un tret sense ferir-lo.

L'amo del bar tocà aleshores un xiulet d'alarma. Aprofitant la confusió que el tret i xiulet havien produït, el perseguit sortí del seu amagatall i travessà corrent el bar, sense poder-lo detenir els agressors, un dels quals, el del vestit clar, li engegà un tret, i els altres dos li donaren cops de culata.

Com que l'amo del bar seguí demanant auxili, els tres desconeguts l'amenaçaren amb llurs armes i tractaren de subjectar-lo, però pogué desfer-se d'ells mentre hi acudia gent.

Desaparegueren ràpidament els tres i arribaren de seguida forces de la guàrdia civil del quarter pròxim, cessant l'alarma.

trativa; però que en lo que no cabe discusión, ni aplazamiento, ni complicidades de ningún género, delictivas y punibles, es en obligar a que todos sepan en España el castellano y en que haya una sola lengua oficial; siendo en esto irreductibles!

Però una persona de mi mayor consideración y cariño, cuyos consejos pongo sobre las niñas de mis ojos, me ha dicho: «Acabas de decir que, aun cuando cuentan las riadas con grandes caudales, pueden no hacerse sensibles las inundaciones si no se acumulan en corto tiempo; es decir, que hasta las riadas, para hacer efecto, necesitan ser oportunas.» «Pues ni el verano es a propósito para esas campañas ni pueden hacer el mismo efecto bien preparadas que sin preparación; déjalo para el invierno y podrás contar con ciertos concursos que ahora no esperas.»

Y como yo soy tonto, como buen riojano, pero no llevo la terquedad hasta la insensatez, «suspendo» la campaña, la aplazo, sin que por eso se entienda que renuncio a ella. Lejos de eso, plantearé el problema laconica, resuelta, y claramente en el Senado a los separatistas, para que sepamos de una vez dónde llegan sus osadías... ¡y nuestra mansedumbre!

— Amós SALVADOR.

El conflicte de Correus

Hem rebut la visita d'una comissió del Cos de Correus i ens ha pregat la publicació del document que segueix:

A L'OPINIO

Novament i amb una inconsciència que és gairebé vesania, se'ns obliga a sortir de la legalitat.

El Cos de Correus, disciplinat, amb un alt esperit de sacrifici, amb una abnegació que és la millor execució de la seva noblesa, amb un laborar altruista, sense la interior satisfacció que produeix un relatiu benestar, ha esgotat les energies dels seus oficials en una tasca continua i pesantament retribuïda.

Exigim llurs sous i limitadíssims els horitzonts en perspectiva de millora, les poques garanties d'un petit avançament en la carrera han estat esborrades per la decisió d'uns representants que després no tenen cap escrupol a fer encant en llur profit de les energies de la Nació.

Tenim un Reial decret sobre la proporcionalitat en els nous augmentos de personal que sobrevinguessin en el Cos de Correus. I la proporcionalitat, amb evident escarni, ha estat suprimida.

Després, les paraules imprudents i agressives d'un ministre de la Corona que dona proves de desconèixer la virtut de la discreció inseparable de tot bon governant.

Es va demanar amb tots els respectes i amb el més gran acatament als Poders constituïts, i les nostres veus, més de reprotxe que de protesta, sols trobaren el ressò d'un despreciable arronsament d'espatlles.

I contra tota la nostra voluntat, forçosament, inevitablement, arrostrarem amb valentia la situació, adolorits dels immensos perjudicis que s'anaven a produir ben a pesar nostre

I hi hagué un abandó del Poder... I quan, al cap dels dies se'ns va requerir per a una transacció amistosa, varem prescindir de la passió i varem reintegrar-nos en els nostres llocs sense exigències i sense imposicions.

El que demanem i el que se'ns va concedir ho sap tothom.

A part de projectes tècnics que no suposen cap desemborsament, només se'ns concedia com a compensació als dies festius que treballem dues pagues extraordinàries.

I ni pagues ni projectes tècnics, ni fins la immediata reposició dels carters acomiadats.

No entenem de les habilitats de la política, però tenim plena consciència de la nostra dignitat.

Creiem en la missió educadora dels Governos quan procedeixen a l'europea i amb una força moral que els fa indiscutibles.

Però, procedir amb les habilitats i les clàssiques picardies dels nostres demolidors polítics, no pot conduir més que a un desconcert nacional.

El Cos de Correus declina la responsabilitat de tot el que pugui esdevenir i la descarrega sobre qui lleugerament no ha sabut produir-se com un cap de Govern d'una nació civilitzada.

El Comitè Regional de Barcelona 18 d'agost de 1922.

Govern civil

LA VAGA DE CORREUS

Ahir al vespre va rebre els periodistes el governador, senyor Martínez Anido. Va dir que no tenia cap notícia per comunicar.

Preguntat si demà començaria a Barcelona la vaga de Correus, va contestar que no en tenia notícies.

Un dels presents va dir que circulaven unes fulles signades pel Sindicat Unic de Comunicacions, parlant de la situació.

El general Martínez Anido no va dir res respecte aquestes fulles.

El mestre Pedrell

Segons notícies recollides a la Mancomunitat a primera hora de la tarda, el Mtre. Pedrell segueix en el mateix estat d'extrema gravetat.

Totes les impressions que es tenen fan creure que dissortadament s'apropa un fatal desenllaç.

El domicili de l'il·lustre mestre es veu molt concorregut de personalitats que pregunten pel curs de la malaltia.

El mestre Pedrell es troba malalt de nervis intersticial avançada amb urèmia incipient i debilitat del miocardi. Pronòstic molt greu. — Dr. Plà i Suñer. — Dr. Enlli Sacanella. — doctor Marqués Puig.

AUTORITZEU LES NOTES DE LES QUALS ENS PREGUEU LA PUBLICACIO, AMB UN SEGELL O UNA FIRMA QUE ENS SIGUI CONSECRA

Municipi

EL MESTRE PEDRELL

L'alcalde senyor marqués d'Allella visità ahir l'insigne mestre don Felip Pedrell.

EL PORT FRANC

Sota la presidència de l'alcalde s'ha reunit aquest matí el Comitè executiu del Port Franc.

PROFESSORS NORD-AMERICANS

Ahir vespre arribà a Barcelona un grup de professors i alumnes de la Universitat de Wisconsin (E. U.), els quals han vingut a Espanya en viatge d'estudi. Foren rebuts pel director general d'Assessoria tècnica de la Comissió de Cultura don Manuel Alau i pel cap accidental de l'oficina de Cerimonial senyor Puigdomènech, els quals els acompanyaren aquest matí a visitar els centres municipals d'ensenyament més importants. Els expedicionaris passaren després a saludar l'alcalde senyor marqués d'Allella, el qual pronuncià, en anglès, un discurs donant-los la benvinguda, desitjant-los que els sigui agradable llur estada en aquesta ciutat.

Els visitants corresponderen al discurs del senyor alcalde agraint les atencions de que havien estat objec-

DARRERES INFORMACIONS

DISSOLUCIÓ DEL COS DE CORREUS

BARCELONA

A Correus

Els empleats de la Central de Correus han rebut amb indiferència la notícia de la publicació del Decret dissolent el Cos.

A la una de la tarda s'ha rebut un telegrama dels empleats de Madrid dient que tant els caps com els oficials estaven perfectament units per a continuar la vaga.

A les quatre de la tarda s'ha presentat a aquesta Central una comissió de telegrafistes, la qual ha parlat amb el Comitè de vaga per a dir-li que el personal de Telegrafs donava el seu ajut moral i material als empleats de Correus i que si bé continuarien en el seu lloc treballant, anirien a la vaga si fos necessari.

Moments després s'hi ha presentat una comissió de carters, manifestant també l'ajut d'aquests als oficials i que, passés el que passés, cap carter ocuparia el lloc d'un oficial.

Aquestes dues comissions han estat rebudes amb agludiments i visques a la vaga. S'ha sentit algun crit de «A baix En Sánchez Guerra».

El personal de Correus, des de l'administrador a l'últim oficial, segueixen la vaga amb el mateix entusiasme que abans i amb més indignació.

Al Govern civil no s'ha rebut cap ordre disposant mesures referents a la vaga.

PENINSULA

EL DECRET PUBLICAT

A LA «GACETA»

Madrid, 18, 2, tarda.

La «Gaceta» publica el següent decret, dissolent el cos de Correus:

«Exposició.

Senyor:

Les Corts aprovaren l'11 de V. M. sancionant el projecte de pressupostos per a 1922-23, en el qual es consignaven els crèdits per a dotar els serveis de comunicació postal.

Després de promulgada la dita llei, alguns funcionaris de correus, prenent tenor la representació del cos, formularen peticions que el Govern no pot atendre per no ajustar-se a l'esmentada llei, ni tenir manera de recabar l'autorització legal necessària, estant suspeses les sessions de Corts, i sense tenir per a res en compte aquesta impossibilitat legal, els dits funcionaris han iniciat una actitud d'abandó deliberat de llurs deures, amb perjudici dels serveis que els estan encomanats i dany de l'interès nacional que arribaria a ésser irreparable i transcendental, si així no s'oposés immediatament.

El Govern no ha d'advertir la necessitat absoluta que els serveis de comunicació postal no sofressin cap restor, perquè és incògnit que llur simple retard afecta, no sols a tots els espanyols, sinó que trascendeix a la vida internacional, i tampoc necessita evidenciar el Poder públic que ni el dit servei, i menys l'interès suprem que representa, pot quedar a mercè de la voluntat punible d'uns servidors de l'Estat que tenen l'obligació, lliurement adquirida, de complir llur comesa a la perfecció.

En sa conseqüència, atent el Govern al seu primordial deure de normalitzar una funció tan essencial, avui vertorada, creu indispensable adoptar les mesures que es contenen en l'adjut decret que m'honor de sotmetre a la firma de V. M.

Sant Sebastià, 8 d'agost de 1922.

A. L. R. P. D. V. M.—Josep Sánchez Guerra.

Reial Decret.

D'acord amb el meu Consell de ministres i a proposta del seu president, vinc a decretar el següent:

Article primer. — Es dissol el cos de Correus i Telegrafs com en l'actualitat està constituït.

Article segon. — El personal del servei de comunicacions postals es reorganitzarà en la forma següent:

Els funcionaris del suprimit cos de

Correus que el dia de la publicació d'aquest decret prestessin llurs serveis fidei i degudament figuraran al cap del nou escalafó que es formi, qualsevol que sia llur categoria; els individus del dit cos suprimit que haguessin abandonat o retardat el servei en alguna forma podran també ésser admesos a figurar en l'escalafó, després dels anteriors, i per ordre rigorós de petició, sempre que ho sol·licitessin el mateix dia de publicació d'aquest decret, els que estaven destinats a Madrid, i dins del dia següent els que estiguessin en provincies.

Per a proveir les places que resultessin vacants seran admesos els opositors al cos de Correus aprovats i en expectació de destí, els carters, els espanyols majors de 17 anys i menors de 40 que posseïxin títol de facultat o els seus assimilats. Després d'ells seran admesos els que ostentin títol de mestre nacional, de batxlers en arts, i, per últim, els que acreditin posseir els coneixements que fins ara s'exigeixen per a ingressar en l'extingit cos de Correus.

La preferència dins dels que posseïxin els esmentats títols i aptituds s'atorgarà a qui acrediti el coneixement d'un o més idiomes estrangers.

Article tercer. — Es crea el cos auxiliar femení de Correus, en el qual seran admeses les espanyoles majors de disset anys i menors de quaranta, que ostentin títol de mestressa superior o elemental, i les que demostrin posseir els coneixements de les matèries que s'exigeixen per a l'examen d'ingrés en les opositacions al cos de Correus, essent preferides les que acreditin a més a més el coneixement d'un o més idiomes estrangers.

Article quart. — Pel ministeri de la Governació es dictaran les disposicions necessàries per a l'execució d'aquest decret del qual el Govern donarà compte a les Corts.

Donat al Palau, a 8 d'agost de 1922.— Alfons.—El President del Consell, J. Sánchez Guerra.

L'ACTITUD DEL PERSONAL DE CORREUS

Quan s'ha conegut a la central de Correus el text del decret publicat a la «Gaceta», dissolent el Cos de Correus, s'ha produït entre els funcionaris un moviment de sorpresa; ningú esperava tal disposició i sobretot la forma com intenta el Govern cobrir les vacants.

Davant la greu situació que plantejava el Decret es reuniren els caps d'administració i els de negociat, canviant impressions durant tres quarts d'hora.

Després d'aquesta reunió els caps han conferenciat amb el Comitè de vaga.

Uns i altres han acordat adaptar-se al decret publicat avui en la «Gaceta», o sigui firmar en les llistes d'adhesió col·locades al Palau de Comunicacions, com a acte d'adhesió al nou cos, ja que l'antic no existeix.

Així mateix s'ha acordat reintegrar-se al treball durant quaranta vuit hores, però limitant-se. (La censura impedeix en absolut la comunicació amb els nostres corresponents de Madrid.)

ELS PAQUETS DE CORRESPONDENCIA

Madrid, 18, 415 tarda.

Al ministeri de la Governació han facilitat aquesta tarda la següent nota:

«Tota la correspondència impresa o manuscrita que sol circular en paquets, per tenir un sol destinatari que s'encarregui de distribuir-la, podrà ésser admesa des d'aquesta tarda a la facturació en tots els trens, inclosos en els expressos.

Els remittents podran dirigir-se per aquest servei, una hora abans de la sortida dels trens, als interventors de l'Estat o als caps de cada una de les estacions als quals s'han comunicat les instruccions corresponents.»

ACORDS DELS FUNCIONARIS DE CORREUS

Davant la gravetat de la situació que planteja el decret de dissolució del Cos de Correus, s'han reunit els caps d'administració i els de negociat, canviant impressions durant tres quarts d'hora.

Després d'aquesta reunió, els caps

han conferenciat amb el Comitè de vaga.

Uns i altres acordaren adaptar-se al Decret publicat avui en la «Gaceta», o sia, firmar en les llistes d'adhesió col·locades al Palau de Comunicacions, com a acte d'adhesió al nou Cos, ja que l'antic no existeix.

Així mateix han acordat reintegrar-se al treball durant 48 hores, però limitant-se a complir en el servei el Reglament de Correus; això vol dir la continuació de la vaga de braços caiguts.

Afegiren que si en les 48 hores no són ateses llurs aspiracions, tornaran a la vaga franca.

El senyor Segri s'ha traslladat a la Sala de Batalla i ha assabentat al personal dels acords adoptats.

Ha recomanat als funcionaris que es reintegressin als llurs llocs i treballessin, però de conformitat amb el Reglament i complint totes les formalitats assenyalades pel mateix.

El representant de la Junta Central de Bilbao ha dit que està ratificada la seva confiança al Comitè de vaga.

PARLA EL DIRECTOR GENERAL

El Director general de Comunicacions ha rebut la visita del Comitè de vaga i dels caps de Correus, els quals li han donat compte dels acords adoptats.

El senyor Silveira ha rebut després als periodistes.

Ha dit que l'havien informat dels acords dels vaguistes, els quals s'havien reintegrat a llurs llocs i començat a treballar.

«Però, també han acordat treballar amb el Reglament a la mà, — ha observat un periodista.

«Doncs això no és treballar.

«Sembla que es reintegren al treball perquè no s'atribueixi al cos de Correus la caiguda del Govern, que ells diuen que esdevindrà per altres causes, dins de 48 hores.

«No hi ha res d'això — ha replicat el senyor Silveira. — A nosaltres, amb tal que les cartes arribin, no ens interessa res més.

«I, a Telegrafs, es treballa?

«Normalment — ha contestat el senyor Silveira.

Ha afegit el Director general que en els Governos civils de provincies s'havien col·locat llistes perquè les firmessin els funcionaris de Correus que vulguin seguir pertanyent a l'administració i les restants persones que al·ludeix el Decret.

Si el Comitè de vaga ha acordat desistir, haurà circulat les oportunes ordres.

LA VAGA

Atenent les indicacions del Comitè de vaga, els empleats de Correus s'han reintegrat en llurs llocs, però romanen en actitud de braços caiguts, o realitzant el servei en tal forma, que era igual: no es despatxava correspondència.

ELS CARTERS

Els carters han manifestat que ells romanen en actitud neutral. No es presentaran per a ocupar les places d'oficials i emmolliran la seva conducta a la que observi el Cos de Telegrafs.

ASPIRANTS

A les dues hores d'haver-se publicat a la «Gaceta» el decret dissolent el Cos de Correus, ja es rebien a la Direcció de Comunicacions i al ministeri de la Guerra peticions de persones que aspiren a ocupar les vacants d'oficials que hi hagi.

DE GOVERNACIÓ

Aquest matí ha arribat a Madrid, procedent de Saragossa, el ministre de la Governació.

A tres quarts de dotze ha visitat en el seu despatx el president del Consell, parlant de la forma de fer front al conflicte de Correus.

El president s'ha traslladat després al seu domicili i allí ha rebut novament la visita del ministre de la Governació i del subsecretari de Guerra.

Parlant després amb els periodistes el ministre de la Governació sobre aquest conflicte ha dit:

«Acabo d'arribar i aquí el President m'ha assabentat d'una porció de coses. Si això persisteix, jo procuraré que circuli la correspondència, inclosos la premsa.

Per cert, que els diaris que vulguin que arribin els seus paquets a provincies, han de venir a aquest despatx i jo els facilitaré els mitjans perquè circulin.

LA PREMSA. — MANIFESTACIONS DEL PRESIDENT

Com se'natural, la nota del dia a Madrid la constitueix el conflicte de Correus i les seves possibles derivacions.

Els diaris del matí reflecteixen la gravetat de la situació i en la seva majoria fan recaure la culpa de l'esdevingut en l'incompliment de les promeses que feu el senyor Sánchez Guerra en resoldre's l'anterior conflicte.

Però és el cas que el propi Sánchez Guerra nega exactitud a aquestes promeses que, segons ell, no pogué fer, i explica la seva actitud present en la següent forma:

«El dia 10 vaig dir que m'havia negat terminantment a emprendre cap gestió sense que prèviament cessés la vaga; que no vaig voler escoltar res referent a aquest tribunal arbitral de què parlaven els funcionaris, perquè aquest tribunal estaria en pugna oberta amb la dignitat i el prestigi del poder públic; que em vaig negar a tractar de les segones peticions fetes pels vaguistes, i que, acceptades aquestes condicions pels representants del Cos de Correus, vaig prometre estudiar les peticions contingudes en l'acta de 31 de juliol, sense fer oferta de cap mena, sense comprometre'm a l'acceptació en termes concrets, amb la promesa solemne, així sí, d'examinar les bases escrupolosament per a portar a la pràctica les que fossin justes, modificar les que requerissin un canvi i rebutjar les que fossin inacceptables.

No podia accedir, i així ho vaig dir, a l'acceptació d'un termini determinat.

On està la informalitat de què parlen?

«Ara resulta que no són les bases de l'acta del dia 31 de juliol les que desitgen. Ja es demanen les dues pagues extraordinàries, que representen uns set milions de pessetes i la proporcionalitat que les Corts rebutjaren.

«L'opinió es farà càrrec del que això significa.

«Jo, aquí, com en tot moment, no dubtare i nel compliment dels meus deures. Defensant els interessos nacionals i seguint el camí que em marca la meua consciència. En aquest cas compliré amb el meu deure sense titubellar ni vacillar.

«Ha adoptat vostè mesures encaminades a aminorar els efectes del conflicte?

«Repeteix que seguiré la marxa dels esdeveniments i faré el que sigui necessari perquè els sagrats interessos que m'estan confiats no sofrenixin la menor minva.

«He enviat al rei un llarg despatx donant-li compte de tot l'esdevingut. Quant als ministres, també tenen notícia detallada de tot.

«Pensa vostè reunir-los?

«No ho crec necessari. Compto amb tots els elements que considero imprescindibles per a actuar sense desbordes.

Aquestes manifestacions del cap del Govern s'han vist confirmades pel mateix director de Comunicacions, el qual assegura que no s'ofereix als empleats de Correus i Telegrafs les dues pagues extraordinàries, que representaven vuit milions d'augment, quan les Corts havien rebutjat la proporcionalitat que només importava 300 mil.

El compromís del Govern sols es refereix a la famosa acta del 31 de juliol, les bases de la qual són: reforma de la Junta de caps, reforma del reglament orgànic en la part disciplinària, creació dels premis de constància i quinquennis, readmissió dels carters acomiadats i creació del ministeri de Comunicacions.

«Com pot deduir-se de tot això, l'eix de la qüestió està en la qüestió de les dues pagues extraordinàries, que el Govern afirma no ha ofert i que els funcionaris creïen com a petició acceptada.

L'ESTAT DEL CONFLICTE

Madrid, 18, 515 tarda.

L'anunci que a les tres de la

tarda la guàrdia civil acudiria al Palau de Comunicacions per a expulsar els funcionaris de Correus, ha portat allí gran nombre de periodistes.

A les tres tocades el senyor Silveira ha arribat al seu despatx.

Els periodistes l'han interrogat sobre la situació.

«El senyor Silveira ha fet les següents declaracions:

«Malgrat els anuncis fets, no passarà res aquesta tarda, perquè he aconseguit del Govern que ajorni 24 hores l'execució del Decret, amb el fi de veure si els funcionaris que han reprès el treball ho fan de bona fe.

«Així no vindrà la guàrdia civil?

«No; avui no passarà res. Com veuen, vinc al meu despatx com d'ordinari.

«Rebrà alguna visita?

«No.

«I amb el president i amb el ministre de la Governació, hi parlarà?

«Sí; a última hora parlaré amb el senyor Pinies, per a donar-li compte de l'estat dels serveis.

A les set de la tarda celebraré una conferència amb els caps perquè em diguin si els funcionaris assisteixen a l'oficina, com s'han compromès a treballar, i si, efectivament, treballen.

«Creu que firmaran tots llur adhesió al Cos?

«No sé. Aquest matí han firmat molts, inclosos francs de servei, i des de demà es col·locaran a la porteria de la Direcció unes llistes perquè firmin tots els que vulguin.

«Creu que tots els que han firmat treballen? També es diu que realitzen llur treball amb el reglament a la mà.

«No sé; encara no m'han donat compte els caps de l'estat del servei.

«No creu vostè que els funcionaris en tornar al treball s'han limitat a realitzar una maniobra?

«No ho sé; el que jo crec és que que no treballen tot el que haurien de treballar; però en fi, després es veurà.

«Se li ha preguntat si era certa la notícia publicada per alguns diaris, segons la qual, el Cos de Telegrafs es limitava a complir el reglament.

«No hi ha res d'això — ha contestat el senyor Silveira. — En la nota que m'han passat els caps s'assenyala que el servei ha quedat a zero; és a dir, que han despatxat tot el servei.

«S'ha pres alguna de terminació en el relatiu a la Caixa Postal d'Es talvis?

«Sí; s'ha encarregat a totes les sucursals del Banc d'Espanya que efectuin els reintegres a totes les provincies.

«En preguntar-los si havien rebut moltes instàncies d'aspirants per a ingressar en un nou Cos de Correus, ha contestat afirmativament; afegint que inclosos ha rebut oferiments d'amics seus que li han enviat cartes acompanyant les instàncies.

AL PALAU DE COMUNICACIONS

Els periodistes, quan han visitat aquesta tarda, al Palau de Comunicacions, han pogut observar que al negociat de certificats hi havia poc personal. Grans munts de sacs i els estants, on es col·loca la correspondència, buits.

A la sala de batalla es despatxaven premsa i certificats.

Avui ha arribat el correu d'Amèrica, augmentant l'aglomeració de correspondència.

EL CONFLICTE DEL RAM DE LA FUSTA

El locaut del ram de la fusta pot afirmar-se que continua en el mateix estat, si bé es nota que els patrons no calcularen bé llurs forces.

Segons comunica el comitè del sindicat de la fusta han estat alguns els patrons petits que s'han entrevistat amb ell per a veure en quines condicions podria facilitar-los personal.

«Amb l'objecte de pendre acords sobre el locaut i prestar solidaritat al sindicat de la fusta, està convocada una reunió per al pròxim diumenge de les societats de la Casa del Poble.

sospenso el que ha progressat aquí el folk-loreisme durant aquest temps. Qui sap si aquesta fruita haurà començat a madurar! Recordi el que va trigar a madurar aquí la sardana.

Quant al darrer paràgraf de la seva carta, des manifestar-li que les opinions es troben dividides, i si bé vostè diu que, segons la seva manera de veure, el Contrapàs no es chorejava, n'hi ha d'altres que tenen motius ben fonamentats en la tradició i fins de caràcter històric, per a creure el contrari. El record dels vells que el ballaven — com diu vostè — no significa sinó un curt instant en l'antiga i venerable vida del Contrapàs.

I quant a què la lletra dels contrapassos «sigui un mite, no un fi» — com diu vostè — això no es pot dir d'una manera absoluta, sense deixar de reconèixer la raó mnemotècnica, com ja ho ha fet constar en l'estudi que ve publicant a «Las Noticias» el nostre assessor tècnic senyor Raurich. No coneixem el Contrapàs que varen presentar vostès, per a jutjar-lo des d'aquest punt de mira. Però altres documents semblants que coneixem de la sèrie acollida per l'esmentat senyor presenten una comprensió de la frase melòdica amb la frase literària tan remarcable, que la inspiració anònima no pogué considerar la magnitud del text com un senzill pretext mnemotècnic per a cantar. Vol dir això que quicòm més que de «mitjà», té el valor del dramatisme litúrgic de tons gregoris i les tonalitats gregues que es troben en molts enlaira passatges de certs Contrapassos llargs; s'hi troba una lògica i una estètica d'art que posa el sentiment musical a l'alçada del grandios poema. La lletra de certs contrapassos té, doncs, altra valor ultra la mnemotècnica, i d'aquí neix la seva importància musical al costat de la que té com a dansa.

Això no resa, naturalment, amb altres contrapassos llargs rondallers, musicalment amanters, que constitueixen el caire trivial del gènere — perquè de contrapassos llargs, com de tot, n'hi ha de diverses menes — diferenciant-los que potser aconsellaria establir dos estils bàsics primer, els més corrents a l'alta muntanya interior de Catalunya, l'estructura melòdica dels quals té la monotonia persistent de la cornamusa amb escasses variants melòdiques; segon, els que s'escapen a les regions costeres, on la melodia és més lliure, variada, lírica i dinàmica, filosofada, per dir-ho així, amb la lletra i té adués grans concomitancies amb el sentiment de la melodia i fins de les formes litúrgiques.

Però aquestes lleugeres consideracions no han d'alterar el fet que tots perseguim, i és que el Contrapàs torni a ocupar, com a dansa pública, el lloc d'honor que li pertoca al costat de la sardana, com succeïa durant el segle passat.

Acceptem, doncs, l'ofertament amb què finalitza la seva carta, i esperant en aquest mateix lloc la seva resposta, queda son afectuós.

LUIS CAMOS I CABRERA.

President de l'Ateneu Empordanès i secretari del Comitè per a la restauració del Contrapàs.

Barcelona, 5 d'agost de 1922.

Als mestres compositors i als devots de Mossèn Jacint Verdaguer

Mossèn Francesc Baidelló, està ultimant els treballs per a la publicació d'una bibliografia musical de l'excel·lent poeta de Catalunya mossèn Jacint Verdaguer. La tasca d'aplegar les composicions musicals escrites amb lletra de l'immortal poeta és ben difícil d'ésser acomplida valent-se solament de les obres publicades o executades en festes i concerts.

Són moltes les composicions originals d'eminentes mestres, les quals resten inèdites o s'han executat tan sols alguna vegada. Altres han estat publicades en fulles soltes ara exhaurides o del tot desconegudes. L'autor d'aquest treball bibliogràfic, de paraula i per escrit, ha demanat la col·laboració dels mestres compositors de la nostra terra la majoria dels quals han respost amistosament a la crida aportant bon nombre de materials que fan que l'obra resulti bastant completa.

Els autors que per descuit involuntari no han rebut l'oportuna envi-

tació, són pregats de contribuir a l'èxit d'aquesta bibliografia — que ha d'ésser tot el més completa possible — trametent a mossèn Baidelló una nota de les composicions originals especificant si han estat publicades o si resten inèdites o bé si han estat alguna vegada executades.

Els devots i admiradors del nostre Poeta poden també aportar llur concurs a la gran obra, donant compte de les composicions que coneixin, musicades per autors desconeguts o d'aquelles que han estat escrites expressament per a alguna festa o solemnitat i han restat després oblidades.

Noticiari

Willem Mengelberg ha dirigit importants concerts a Nova York. Es un dels mestres europeus (que els aficionats barcelonins no coneixen encara) que assoleix més grans èxits als Estats Units.

La Societat dels Concerts Popolars, de Brussel·les, ha executat, durant el darrer curs, ultra pàgines importants de Berlioz, Debussy, d'Indy, Lazzari, Ravel, Roussel, Saint-Saëns, Musorgsky, Scriabin i Stravinsky, obres interessants dels següents compositors belgues: Debœck, Delcroix, Droeghmanns, Jongen, Rasse, Vreuls i Isaye.

Darius Milhaud anirà aviat als Estats Units. Té anunciats alguns concerts i algunes importants conferències. Parlarà, llegirà, de les noves tendències de la música europea.

Castellon de Beauxhostes, a la iniciativa del qual eren degudes les creacions de «Dejanire», «Parysatis», «Prométhée», etc., organitza de bell nou els grans espectacles a l'aire lliure que durant vint anys s'efectuaven, com ja és sabut, a Béziers, i que la guerra va interrompre, per tal de crear-ne d'altres! Sembla que es tracta ara d'estrenar una tragèdia d'Alfred Mortier, amb música del jove mestre Marc Delmas.

Alfred Casella és a Capri (vila Helios) i està acabant una comèdia plàstica en dos actes: «La donna serpente». Escriví també tres Nocturns per a orquestra.

L'entitat de Praga anomenada «Umeleka Beseda» pot ésser qualificada de veritable cooperativa musical. Es tracta d'una associació de músics i d'escriptors musicals que ha creat ara una important casa editorial: «Hudebni Matice». Es proposa publicar les obres més importants (antigues o modernes) de la música «nacional». I això respectant totes les tendències i preocupant-se, principalment, no dels beneficis purament materials, sinó dels beneficis artístics, espirituals. La nova i ben original casa editorial ha ja publicat les principals obres clàssiques (òperes de Smetana i sobre tot les seves obres postumes per a piano, òperes de Dvorak, Fibich, etc.), i moltes produccions modernes: «Eva», de J. B. Foerster; «Arael» (simfonia) i l'òpera «Raduz» i «Mahulena», de J. Suk; reculls de V. Novak, pàgines de V. Stepan, L. Vycpalek, J. Novotny, J. Bricha, etc. «Hudebni Matice» ha publicat, altrament, llibres de literatura musical, llibres d'òpera i publica regularment una important revista musical: «Revista «Hudebni».

Heu's aquí, doncs, una casa editorial innegablement exemplar.

A l'Argentina han ja iniciat un moviment musical: neixement «nacionalista». Alguns compositors s'han fixat en el folk-lore musical que els volta i han ja fet els primers assaigs per tal d'arribar a crear un art ben personal, ben argentí. Albert Williams (professor conegudíssim) ha estat l'iniciador del moviment nacionalista que assenyalen amb gust. Ha escrit, entre altres produccions interessants, tres «Suites» argentines i dues simfonies: «La bruja de las montañas» i «La selva sagrada»; cinc sonates, obres per a piano: «Tristes», «Vidalitas», «Hueyas», «Triunfos», «Marotes», «Zambas», «Cantares», «Gatos», etc.

Pascal de Rogatío (deixeble de Williams) ha escrit alguns poemes simfònics («Zupay» i «America»), un drama incà: «Ollantay», una òpera: «Huamán», un ballet: «Caapara», «Evoluciones Indias», etc. Pascal de Rogatío és un enamorat del folk-lore musical del seu país.

Esmentem els noms d'altres compositors argentins nacionalistes: Vicens

Forté, Julià Aguirre, Carles López Buchardo, Felp Boero, Ernest Drangasch, L. Le Bellot, Alf. Schiame, Floro M. Ugarte, Josep André, Athos Palmas, etc.

L'eminent mímica Teresa Boronat actuarà durant la vinent temporada d'hivern de primera ballarina al Gran Teatre del Liceu.

L'explosió d'aquesta tarda

A tres quarts de tres d'aquesta tarda uns operaris de la Companyia Barcelonès d'Electricitat treballaven en el registre de cables de la Plaça de Catalunya, davant el Continental.

De resultes d'un cop a un cable es devia produir una espurna, que feu incendiar el cable, comunicant el corrent a la canonada del gas. La força anà corrent fins a trobar sortida per un forat de la clauverera de la mateixa plaça de Catalunya, davant l'Hotel Colon, produint-se aleshores una forta explosió que causà el pànic al públic. Durant alguns moments sortí força fum de la clauverera.

Els tramvies quedaren parats, sense corrent, durant alguns minuts, fins aconseguir aparar l'avaria al registre de cables.

No cal dir que es formaren grups de curiosos per assabentar-se del que passava.

Salvament de l'hidroavió «Barcelona»

Quan ja quasi s'havia perdut l'esperança, per falta de notícies, que l'hidroavió «Barcelona», correu aeri entre el nostre port i el de Palma, s'hagués salvat i amb ell els seus dos tripulants, es va saber ahir vespre, amb la natural satisfacció, que l'aparell havia arribat feliçment a Soler.

A dos quarts de nou, la casa Fabregas i Garcia, d'aquesta plaça, consignària dels corrents aeri, va rebre un despatx telegràfic que trametia a la seva mare el mecànic senyor Duro i que deia així:

«Soller 17, a les 1950. — Salvats, sense novetat. — Alexandre Duro.»

Posteriorment, a un quart de deu, la mateixa casa consignària rebia altre telegrama de la Companyia Aeri-Marítima Mallorquina, la qual radica, com és sabut, a Palma, concebut en aquests termes:

«Aparell arribat feliçment tripulants Soler.»

Més tard, foren rebuts telegrams de Soler i de Palma amb els següents detalls del salvament:

En fer-se fosc va rebre's a Palma un telegrama de Soler comunicant que acabava d'entrar en aquell port l'hidroavió «Barcelona» amb els seus tripulants sans i salvats.

Fou publicat el telegrama a les sis hores a última hora, omplint-se la plaça de Cort de gent, comentant-se el salvament.

La gent que era a la plaça ovacionà els aviadors Bosco i Duro, als quals creia víctimes d'un accident.

Arribaren a l'Hotel Alhambra, on s'estaigens veient-se obligats a sortir al balcó a saludar el nombre públic que els ovacionava.

Els aviadors expliquen l'accident dient que l'aparell sofí pena a la bomba de pressió obligant-los a descendir a 15 milles de Soler amb mar grossa. El corrent els arrossegà mar endins, a 70 milles. El mecànic i el pilot es dedicaren a reparar l'avaria aconseguint-ho en part a les cinc de la matinada, aconseguint posar en marxa el motor a quatre cilindres.

Navegaren sobre mar picada, i han pogut atènyer el port de Soler aquesta nit a les 6'45.

L'aparell està una mica espatllat de l'extrem de la cua.

Els aviadors s'han mantingut damunt el mar, bastant esvalotat, 57 hores.

L'hidroavió ha demostrat tenir gran resistència.

Les autoritats de Soler han obsequiat els tripulants amb abundants aliments i xampany.

Seguidament foren portats en auto a Palma, on s'els esperava.

La correspondència salvada, com tot, s'ha repartit tot seguit.

Mancomunitat de Catalunya

Servei de Sanitat

Lliçons sobre Paludisme organitzades pel Servei de Sanitat de la Mancomunitat, sota la direcció del doctor don Gustau Pittaluga, amb la cooperació del doctor don Pere Domingo i demés personal tècnic del servei.

El Servei de Sanitat de la Mancomunitat organitza un curs sobre Paludisme, el programa del qual va a continuació.

L'interès de tal cicle de lliçons no és menester posar-lo de manifest, car es sabuda l'existència a Catalunya de focs padídics que coupen extenses zones. Demés, la vigilant atenció que el Servei presta des de la seva fundació al problema de la malària, li ha fet patent com van apareixent alguns nous focs en llocs diversos de la nostra terra, i li fa preveure a la vegada les possibilitats de formacions de nous focs.

El paludisme, doncs, és una malaltia, la importància social de la qual no cal pas fer ressaltar, i son estudi interessa a tots els metges de Catalunya. Les dades i mitjans de què disposa el Servei li permeten fer una exposició ben viva i ben actual de la qüestió.

Es per totes aquestes raons per les quals s'organitza aquest curs:

Lliçó primera (amb projeccions): El problema del paludisme i les seves solucions. La solució científica. El paràsit del paludisme i la seva transmissió a l'home.

Lliçó segona: Estudi pràctic de les formes de paràsits del paludisme en la sang humana (Mètodes d'extracció de sang, preparació de frotis, coloració de les preparacions, etc.).

Lliçó tercera: Examen microscòpic per al diagnòstic d'espècies parasitàries. Terciana.

Lliçó quarta: Examen microscòpic per al diagnòstic d'espècies parasitàries. Quartana.

Lliçó cinquena: Examen microscòpic per al diagnòstic d'espècies parasitàries. Febre maligna o estivo-tardoral.

Lliçó sisena: Estudi morfològic i biològic del mosquit transmissor del paludisme (larves, nimfes, insectes perfectes).

Lliçó setena (amb projeccions): Examen de mosquits amb paràsits del paludisme.

Lliçó vuitena: L'ambient palúdic (les seves condicions climatològiques, hidrogràfiques, orogràfiques, agrícoles, etc.).

Lliçó novena (amb projeccions): Mètodes de profilaxi antipalúdica. Les solucions pràctiques del problema del paludisme.

Lliçó desena: Pràctiques de diagnòstic de portadors de virus i tractament intensiu per a llur esterilització.

Lliçó onzena: Pràctiques de mides antipalúdiques (petrolització, peixos, flor, etc.).

Lliçó dotzena: Pràctiques de mides hidrogràfiques pel sanejament del terreny.

Lliçó trezena: Estudi dels arrossals com ambient palúdic.

Lliçó catorzena: La protecció mecànica.

Lliçó quinzena: Estudi teòric de l'eficàcia relativa de cada un dels mitjans profilàctics adoptats, isoladament i dels sistemes de profilaxi combinada.

Lliçó setzena: Legislació antipalúdica a Europa i a Amèrica. Problema del paludisme a Espanya.

Lliçó dissetena: Pràctiques en el Prat de Llobregat.

Lliçó divuitena: Pràctiques en el Prat de Llobregat.

Lliçó dinovena: Pràctiques en el Prat de Llobregat.

Lliçó vintena: Resum del curs. Projeccions cinematogràfiques de cintes que atanyin l'etiologia i la profilaxi del paludisme.

El curs constarà de lliçons (amb projeccions, cintes cinematogràfiques, etcètera) i pràctiques (treballs de laboratori, visites a una zona palúdica, etcètera). Les primeres es professaran al local del Servei d'Assistència Social dels Tuberculosos de Catalunya (Rades 3; Poble Sec) en els dies i hores que s'anunciaran, les lliçons pràctiques tindran lloc al Dispensari Antipalúdic del Servei instal·lat al Prat de Llobregat.

El curs començarà el dia 21 d'agost.

El nombre d'inscripcions es limita a vint.

D'haver-hi més inscrits, es repetirà el curs a mitjan setembre.

El preu d'inscripció és de 50 pessetes per als metges i 25 per als estudiants de Medicina.

Les inscripcions es poden fer al Servei de Sanitat de la Mancomunitat (Palau de la Generalitat), de deu a una del matí, i al Servei d'Assistència Social dels Tuberculosos, Rades, 24; Poble Sec.

Un marmessor escrupolós fa fonedisses 900 pessetes

Una dona de 58 anys, que resideix al carrer de Rosès, denuncià ahir que al carrer de Badal, davant de la fàbrica de vidre, se li acostà un subjecte que li preguntà la direcció d'una fàbrica de gèneres de punt, i, no sabent on era, oridà un altre individu que passava, al qual va repetir la pregunta. Aquest s'ofertí acompanyar-los, marxant tots tres junts, i en el trajecte referí al primer d'aquells que un germà seu havia mort a l'estranger, llegint 20.000 pessetes per a repartir-les entre els pobres d'aquesta capital, però com que el mort estava reclamat per una estafa, no s'atrevia ell a fer el repartiment per temor d'ésser detingut. Afegí que necessitava dues persones serioses i que ringués millor que elles dues per a fer-ho, però necessitava, com a garantia, que li ensenyessin certa quantitat de diner per a cerciorar-se que serien repartides escrupolosament les 20.000 pessetes.

L'esmentada dona anà immediatament a casa seva per a recollir 900 pessetes que tenia guardades i les ensenyà a l'individu de les almones. Aquest li donà un sobre amb les 20.000 i altres documents, i la incauta dona ho embolicà tot amb un mocador de butxaca amb les seves 900 pessetes, lligant-ho tot molt fort.

Després d'acompanyar al port el subjecte de referència i de convenir amb l'altre subjecte que es reuniria a casa seva per acordar la forma del repartiment, la dona es dirigí al seu domicili i allí obrí el sobre, en el qual no trobà sinó trossos de periòdics, havent desaparegut les 900 pessetes seves.

Publicacions rebudes

— «El Deber». Semanari d'Acció Catòlica, que es publica a Olot.

Número corresponent al 12 del present mes d'agost.

— «Revista Popular». Número corresponent al dia 13 del present mes.

— «El Iris de paz». Número corresponent al 13 dels corrents.

Els esports

EL TROFEU ARMANGUE

En l'última reunió celebrada per la Junta Directiva del R. Moto Club de Catalunya, quedaren acordats els punts generals relatius a l'organització d'aquesta gran carrera internacional, que tindrà lloc el dia 29 d'octubre mateix circuit de Tarragona-Vallmoll-Secuita, la qual es regirà pel reglament de la celebrada el 21 de maig passat, amb una modificació: que en la carrera actual se suprimeixen els premis especials de turisme, per haver-se cregut convenient aquesta supressió, i reservar-se l'organització en una altra ocasió d'una carrera exclusiva per a vehicles de turisme.

La inscripció per a aquesta carrera ha quedat oberta des d'aquesta data fins el dia 12 d'octubre, admetent-se, no obstant, noves inscripcions a dos dies drets entre els dies 13 i 20 d'octubre, en que definitivament quedarà tancada.

CAMPIONAT DE MOTOS I SIDECARS

Ha quedat definitivament acordat que aquesta carrera tindrà lloc el dia primer de novembre vinent, en el bre en el circuit Tarragona-Vallmoll-Secuita, on dos dies abans es corre el Gran Premi d'Autocicles del R. Moto Club de Catalunya, aprofitant per al Campionat tots els detalls d'organització i instal·lacions del Gran Premi d'Autocicles.

Aquesta decisió del R. Moto Club de Catalunya ha estat unànimement elogiada, perquè amb dificultat es podrà preparar en tan curt espai de temps un circuit en les condicions que requereixi el que ens ocupa, dos dies abans després de la gran carrera internacional, per a la qual es treballa activament a fi de deixar-la convertida en pista.

VIDA MARÍTIMA I COMERCIAL

Moviment del Port el dia 17

VAIXELLS ENTRATS:

Vapor francès «Prado», de Marse-
lla, de trànsit.
Vapor anglès «Dunde», de Valèn-
cia, amb sulfat.
Vapor espanyol «Modesto Fuentes»,
de Gijón, amb carbó.
Vapor espanyol «Rey Jaime I», de
Palma, amb càrrega general i 138 pas-
sajers.

Vapor espanyol «Teresa Fàbrega»,
de Tarragona, en llst.

Vapor espanyol «Canalejas», de Va-
lència, amb càrrega general i pas-
sajers.

Vapor espanyol «V. La Roda», de
Cartagena i escales, amb càrrega ge-
neral i passatges.

Vapor alemany «Almeria», de Va-
lència i escales, amb càrrega gen-
eral.

Centre Cotoner de Barcelona

INFORMACIÓ TELEGRÀFICA

TELEGRAMS OFICIALS DEL DIA D'AVUI

Liverpool	Tanca anterior	Obriment avui	Segon telegrama	Tercer telegrama	Quart telegrama	TANCA
Disponible . . .	12.27	00.00	12.70	00.00		00.00
Futurs:						
Octubre . . .	11.69	11.75	11.89	00.00		12.00
Gener . . .	11.65	11.84	11.68	00.00		11.75
Març . . .	11.52	11.60	11.62	00.00		11.72
Maig . . .	11.45	11.52	11.54	00.00		11.62
Juliol . . .	11.34	N.	11.43	00.00		11.51

Alexandria	Obriment ahir	Obriment avui	Jumel	Tanca anterior	Obriment avui	TANCA
Futurs . . .			Nov. . .	16.40	00.00	00.00
			Gener . .	16.55	00.00	00.00

Nova York	Tanca anterior	Obriment avui	Segon telegrama	TANCA
Disponible . . .	20.95	00.00	00.00	00.00
Futurs:				
Octubre . . .	20.70	21.08	21.19	00.00
Desembre . . .	20.72	21.10	21.21	00.00
Gener . . .	20.60	20.95	21.10	00.00
Març . . .	20.62	21.09	21.11	00.00
Maig . . .	20.55	20.90	20.55	00.00

Nova Orleans	Tanca anterior	Obriment avui	Segon telegrama	TANCA
Disponible . . .	21.00			00.00
Futurs:				
Agost . . .	19.95			00.00
Octubre . . .	21.35			00.00
Desembre . . .	20.33			00.00
Gener . . .	20.37			00.00
Març . . .	20.25			00.00

Barcelona, 17 d'agost de 1922.

BORSA DE BARCELONA

18 d'agost
de 1922

Cotització única del Col·legi d'Agents de Canvi i Borsa i el Mercat lliure de Valors

SESSIONS DEL DIA. — Al matí, a la Sala de Contractacions del Casino Mercantil, a fi de mes: Es fa de Nords de 62'75 a 62'90, i d'Alacants de 63'00 a 62'95 i a 63'00.
A la tarda, a la Casa Llotja: Es fa de Nords de 62'90 a 63'00 i a 62'95, Alacants de 63'10 a 63'05 i a 63'10, Andalusos de 62'25 a 62'20 i a 62'25, Andalusos variable a 37'75, i Colonials a 64'25.

Cotització de valors tractats al comptat i no inscrits encara en el Butlletí Oficial

Barcelona Traction and Light Power 7¹/₂%, «1921», a 99'00.
Barcelona Traction and Light Power 7¹/₂%, a 105'00.
Barcelonesa de Navegació 6¹/₂%, a 63'00.
Obligacions Espanyola Colonització 6¹/₂%, a 95'00.
Elèctrica del Cinc 6¹/₂%, a 85'00.
Grans Molins Bascos 6¹/₂%, a 90'00.
Acers Sant Martí 7¹/₂%, a 89'50.
Mines de Poïassa «Súria» 7¹/₂%, a 100'50.
Trasatlàntica 6 per 100, «noves», a 104'75.
Teneria moderna 7 per 100, a 98'00.
Municipis de l'Exposició 6 per 100, a 96'50.

* Els valors assenyalats amb asterisc no han tingut cotització. Deixem constatat l'últim canvi per a guia del llegidor.
Cotització: França, 51'40; **suïssos**, 122'15; **belgues**, 49'00; **lirres**, 28'73; **lirres**, 29'25; **dòlars**, 6'40; **marcs**, 0'65; i **corones**, 0'01'01.

DARRERA SESSIÓ. — Al Casino Mercantil, de dos quarts de cinc a les cinc de la tarda, a fi de mes: Es fa de Nords a 63'00.

Diferències de les operacions a terme

De la tanca d'ahir a les cinc de la tarda a la d'aquest matí, es baixa 0'05 d'Alacants.
De la del matí, a la de les cinc de la tarda d'ahir, es baixa 0'10 de Nords.

REBLEI

Vapor nàutic «Otter Jarl», de Ge-
nova, amb càrrega general.

VAIXELLS DESPATXATS:

Veler italià «Giuseppe», en llst, cap
a Porto Stefano.

Veler italià «Maria de Monteleone»,
en llst, cap a Palamós.

Pailebot espanyol «Virgen del Mar»,
amb càrrega general, cap a Alacant.

VAIXELLS SORTITS:

Vapor alemany «Malaga», de tran-
sit, cap a Gènova.

Vapor anglès «Castell», amb càr-
rega general i trànsit, cap a Tarragona.

Vapor espanyol «Almazora», amb
càrrega general, cap a Vinaròs i Cas-
telló.

Vapor espanyol «Ampurdanès», amb
càrrega general, cap a Roses i esca-
les.

Vapor espanyol «Mahón», amb càr-
rega general, cap a Castelló.

Vapor espanyol «Cabo Toriñana»,
amb càrrega general, cap a Bilbao i
escales.

Vapor espanyol «Castilla», amb càr-
rega general, cap a Melilla i escales.

Vapor espanyol «Marqués del Tu-

ria», amb càrrega general, cap a Pa-
sajes i escales.

Vapor espanyol «Mont-Seny», amb
càrrega general, cap a Melilla i es-
cales.

Vapor suès «Massilia», de trànsit
cap a Gènova.

Vapor espanyol «Guertaria», amb
càrrega general, cap a Buenos Aires
i escales.

Accidents marítims

NOTES DEL LLOYD

Montreal, 14 d'agost. — El vapor
francès «Indochine», i el danès «Sar-
matia», que toparen i vararen, han
pogut surar a la plenamar i conti-
nuar el viatge amb llurs pròpies mà-
quines. El «Sarmatia» té grans avar-
ies per damunt de la línia de flota-
ció i ha marxat a Québec. L'«Indo-
chine» té avaries sense importàn-
cia.

Tobermory, 11. — Han topat els
vaixells de pesca «Clotilde» i «Anne
Melling». L'«Anne Melling» s'ha en-
fonsat, salvant-se la tripulació. El

«Clotilde» ha resultat amb greus avar-
ies; essent remolcat pel «Jacinta».

Rio de Janeiro, 14. — El vapor ho-
landès «Zeelandia» ha continuat el
seu viatge després de reparar avar-
ies.

Wick, 15. — El remolcador «Brony
Durn» ha naufragat avui, com a con-
seqüència del foc que s'hi declarà anit
passada. La tripulació s'ha salvat.

Wilmington, 14. — Ha arribat el
vapor anglès «Maunoy Manor», amb
avaries a l'hèlix.

Fills de F. Mas Sardá

20, Rambla del Centre, 20
VALORS — CANVI — CUPONS

Nonell Germans

CANVI — VALORS — CUPONS
Rambla del Centre, 16

Jove funcionari acceptaria Secretaria,
Administració de finques o tre-
balls similars (Dirigir-se a LA VEU
DE CATALUNYA).

D'espectacles

La reaparició de La Goya a Eldora-
do, ha estat un triomf per a la emi-
nent coblejadora. Les seves bellesa, el
seu nou repertori, que va desgranant
a cada sessió, i el gran luxe amb
que es presenta, omplen l'escenari
del coliseu de la plaça de Catalunya
d'una aroma d'art pur i vistositat.

Els aplaudiments del públic es suc-
ceeixen a cada cançó, totes molt
ben interpretades per La Goya.

Carmeleta Sevilla, la fina ballarina
de rang espanyol, és una altra de les
atraccions que el públic ha acollit amb
entusiasme, prodigant-li els seus
aplaudiments.

El notable ventríloc Sanz, amb els
seus ninots i la seva gràcia inexhausti-
ble, suggereix a l'espectador, fins al
punt de creure, aquest, que se les
heu amb éssers humans.

Un selecte programa de pel·lícules
completa les sessions d'Eldorado.

Aviat debutarà Ramper, el popular
excèntric tan volgut del públic bar-
celoní.

La notable companyia del primer
actor català don Joan Santacana es-
tà efectuant una profitosa tempora-
da a Castro Urdiales, on ha represen-
tat, amb gran èxit, «Maria Rosa», «El
mistic», «Terra baixa» i «L'ànima és
meua».

En Santacana ha estat objecte de
merescudes ovacions en totes aque-
stes obres.

També la gentil actriu senyoreta
Oset ha estat merescudament aplau-
dida.

Els periòdics, en donar compte de
l'actuació d'aquesta companyia, ho fan
amb paraules d'elogi.

Demà, dissabte, a la nit, farà la se-
va presentació al Tivoli el quadre in-
fantil hispano-americà Valdivieso, el
qual, procedent dels teatres Payret,
de l'Havana; de l'Amèrica, de San
José de Costa Rica; del Municipal,
de Puerto Rico; del Circ Cuyas, de
Les Palmes, etc., recentment ha arri-
bat a aquesta capital.

Integren el quadre, entre ells, l'a-
nomenat microscòpic actor don Leo-
poldo, ver noi prodigi, del qual arran
d'haver impressionat una pel·lícula
imitant al cèlebre Charles Chaplin
(Charlot), diu «La Democràcia», de
San Juan de Puerto Rico.

«Los grandes centros pelliculeros de
los Estados Unidos son los que ofe-
cen campo de explotación a este ar-
tista admirable, que después de triun-
far en la opereta, demostrando vis-
cómica y derrochando aptitudes ex-
cepcionales para este género en com-
pañías infantiles, pone muy alto el
nombre de Leopoldo Valdivieso, en
el arte que han divulgado por el mun-
do Chaplin y Canillita. Estados Uni-
dos repetimos, es el escenario donde
dos, repetimos el minúsculo actor, pa-
ra consolidar sus triunfos.»

Els altres actors són Dario, anome-
nat el petit Caruso; la genial Am-
parito i la ingènua Esperancita.

En el seu repertori de sarsueles,
operetes, comèdies i en el seu gran
acte de varietats especialment, fan
un ver davall de gràcia els petits
actors i actrius que integren el qua-
dro infantil Valdivieso.

Arxius, Musens i Biblioteques

Provincial Arqueològic. — Obert de
les onze del matí a la una de la tar-
da: Capella de Santa Agata, Plaça
del Rei.

Especial de Mineralogia, Petrogra-
fia, Paleontologia i Conquiliologia, de

la Societat de Ciències Naturals
«Club Muntanyenc», Princesa, 14, pri-
mer. — Obert d'onze a una i de cinc
a set.

Arquitectura: Escola d'Arquitectura,
— Segon pis de la Universitat.

D'Història Natural de la Universi-
tat: Edifici de la Universitat.

Artístic i Arqueològic de Barcelo-
na. — Obert de les nou del matí a la
una de la tarda, i de les tres fins a
postea de sol: Palau Reial del Parc.

Municipal: Obert de les deu del ma-
ti a la una de la tarda i de les qua-
tre a les set de la tarda: Casa de la
Ciutat.

— Especial de Patologia Vegetal del
Consell de Foment (Aragó, número
287, principal). Públic. Tots els dies
feiners, de deu a una i de quatre a
ment també es pot visitar els dies
festius.

Museu Pedagògic de Ciències Natu-
rals de L. Soler Pujol. — Plaça Real,
número 16.

— Del Consell de Foment (Aragó,
número 287, principal). Agricultura,
Indústria, Comerç i Patologia vegetal.
Pública. Tots els dies feiners, de deu
a una i de quatre a sis del a tarda,
els diumenges.

De la Catedral: Plaça de la Cate-
dral.

D'Història Natural de l'Acadèmia
de Ciències i Arts: Rambla dels Es-
tudios, 9.

De la Corona d'Aragó: Carrer dels
Comtes de Barcelona.

De Protocol: Notariat, 4.

De la Universitat: Edifici de la Uni-
versitat.

Centre Excursionista de Catalunya
(Carrer del Paradís). — Obert de sis
a vuit de la tarda i de les deu a dos
quarts de dotze de la nit.

Biblioteca del Consell de Pedago-
gia. — Urgell, 187. — Oberta, de 12
a 1 del matí, i de 4 a 7 de la tarda.
Els diumenges, de 11 a 1 del matí.
Aquesta Biblioteca és circulant.

Episcopal: Palau Episcopal, D'onze
a una del matí.

Borsa de París

per 100 Interior Espanyol	0'0'00
« 100 Exterior »	170'00
Accions Nord d'Espanya	0'00'00
» Alacant	0'00'00
» Andalusos	0'00'00
Renda russa 5 per 100	0'00'00
» 4 1/2 per 100	0'00'00
Brasil 4 per 100	0'00'00
Banc Espanyol Rio Plata	0'00'00
Renda francesa 3 per 100	59'55
Accions Rio Tinto	1.550

PREMI DE L'OR

(Prems de compra)

Alfons	23'25 per cent
Isabel	23'25 » »
Unces i mitges unces	22'25 » »
Quart d'unca	21'75 » »
1/16 d'unca	23'25 » »
Francs	23'00 » »
Dòlars	6'37 » »
Llirres	31'00 » »

Barcelona, 18 d'agost de 1922

CANVIS DE L'ESTRANGER

Facilitats per la casa SOLER I TO-
RRA GERMANS, Rambla dels Estu-
dis, 13, i Bonsuccés, 1.
PREUS DE COMPRA:

Bitllets: Francesos, 50'60
» Anglesos, 28'45
» Italians, 28'50
» Belgues, 48'00
» Suïssos, 121'50
» Portuguesos 0'40
» Alemanys, 0'90
» Austriacs, 0'02
» Holandesos, 2'30
» Russos, 0'00
» Grecs, 0'00

Banca Tusquets, S.A.

CANVI — VALORS — CUPONS
Rambla del Centre, número 9

ENCICLOPEDIA CATALANA

Nacionalisme

Textos extrets dels llibres, escrits
i discursos de N'Enric Prat de la
Riba, Tria, sistematització i pròleg
per A. ROVIRA i VIRGILI

Religat en tela 2 Ptes.

Espectacles

TEATRE TIVOLI

Quadro infantil hispano-americà
VALDIVIESO
Demà, dissabte, nit, a les deu
PRESENTACIO I DEBUT
del quadro infantil hispano-americà
VALDIVIESO

Primera part. La graciosa sarsuela,
en un acte, llibre i música d'Argimír
Valdivieso.

EL MUREGO

Creació del microscòpic actor don
Leopold. — Segona part. L'aproposit
comico-líric, d'Argimír Valdivieso.

POR FALTA DE ROPA

Per tot el quadro infantil
Tercera part:

GRAN ACTO DE VARIEDADES

Per tot el quadro infantil
Couplets, duets còmics, etc.
Diumenge, tarda i nit, graciosos i se-

maiment econòmics. — Es despatxa a
comptaduria.

ELDORADO

Tournée de la eminent cobejadora
LA GOYA. — Aquesta nit, a les deu:
Formosos programes. Projectió de la
interessant pel·lícula de gran èxit,
EL COR NO ES VEN. — LES TUMI-
LLET (La balduta humana). CARME.
LETA SEVILLA, ballarina. JOE AND
FALLON, balls anglesos. SANZ, amb
la seva popular col·lecció d'automà-
tes. Canvi de programa, amb la re-
aparició del famós DON LLIBORI, i
la eminent cobejadora, idoli del pú-
BLA GOYA. — Cada dia, grans sessions
de varietats amb la famosa artista
LA GOYA.

TEATRE COMIC

Avui, divendres. Vespre, a tres
quarts de deu. Primer: «Escribidme
una carta señor cura»; segon: «La al-
lectes programes pel quadro infantil
hispano-americà Valdivieso. Preus su-
saciana», per Macià Ferret; tercer: exi-

tas colossal de l'estupenda revista
Que és gran Barcelona!

ELDORADO: La Goya

Concert Aolian

Organitzat per la casa Fill de Pau
Izabal en el

Restaurant del Tibidabo

per a demà dissabte, dia 19, de les nou
a les dotze de la nit, sota la di-
recció artística d'En Frederic Lon-
gás, amb la cooperació de distingits
artistes.

Invitacions i programes: Restaurant
Tibidabo i Casa Izabal, Passeig de
Gràcia, número 35.

NOTA: Es reserven taules. Coberts
a deu pessetes. Telèf. 6050 G. Funicu-
lar fins a les dues de la matinada.

AL CIM DEL TIBIDABO

Setena revella dels dissabtes. Fu-
nicular i tramvia fins a les dues de
la matinada. Esplèndida il·luminació
de tota la plaça. Funcionaran les sen-
sacionals atraccions

Talaia, Ferrocarril Aeri,
Museu de la Guerra,
Projector Elèctric, etc.

A un quart d'una s'aviarà un mag-
nífic castell de focs artificials, aca-
bats amb una TRACA VALENCIANA.

El doble funicular farà ascensions
mentre no exigeixi el nombre dels
concurrents. Preus d'anada i torna-
da, general, 1'30 pessetes. En el lúxus
cotxe de preferència, 2 pessetes.

ELDORADO: La Goya

TURO PARK PARC DE MODA

Aviada de globus lluminosos i com-
binacions pirotècniques. Carreres de
cintes amb formosos premis. El
Whiny Waves. Concert per la BAN-
DA DE CAÇADORS DE BARCELONA.
Cafè-Restaurant. Coberts a 7'50 pes-
setes i a la carta. Automòbil de la
plaça de Catalunya al TURO PARK.
ENTRADA DE PASSEIG, UNA PTA.

Frontó Principal Palace

Avui, nit, dos interessants partits.

Grans vols i viatges en avió

Cada dia des del PARC DE TERRA-
MAR (Sitges). PARC HOTEL. Tele-
fon 341.

EDEN CONCERT

Assalto, 12. — Tarda i nit, la sensa-
cional atracció LES ESTATUES VI-
VES, escultures animades. Orquestra
Tziganes Planas.

URALITA

PER A COBERTES URALITA, S. A.

SUCCESSORA DE ROVIRALTA I C.ª, S. EN C.
Plaça d'Antoni López, 15 — Telèfons A 1644 i A 848
BARCELONA

Serveis de la Companyia Trasatlàntica

LINIES A ANTILLES, MEXIC, NOVA YORK I COSTAFIRME

El vapor

P. DE SATRUSTEGUI

sortirà el dia 25 d'agost de Barcelona, el 26 de València, el 28 de Màlaga i el 30 de Cadix, cap a
Nova York, Havana i Veracruz.

El vapor

ALFONSO XII

sortirà el dia 17 d'agost de Bilbao, el 19 de Santander, el 20 de Gijón i el 21 de Coruña, cap a
Havana i Veracruz. Admet càrrega i passatge cap a Costafirme i Pacífic amb trasbord a Havana.

El vapor

ANTONIO LOPEZ

sortirà el dia 10 d'agost de Barcelona, el dia 11 de València, el 13 de Màlaga i el 15 de Cadix
cap a les Palmes, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, Puerto Rico, Havana, Co-
lón, Sabanailla, Curaçao, Puerto Cabello i La Guayra. S'admet càrrega i passatge amb tras-
bord cap a Veracruz.

El vapor

LINIA DE BUENOS AIRES
INFANTA ISABEL DE BORBON

sortirà el dia 4 d'agost de Barcelona, el 5 de Màlaga i el 7 de Cadix cap a Santa Cruz de Te-
nérife, Montevideo i Buenos Aires.

El vapor

LINIA DE FILIPINES
G. LOPEZ Y LOPEZ

sortirà el dia 16 d'agost de Cadix, el 17 de Cartagena i el 18 de Barcelona cap a Port-Saïd, Colombo,
Singapore i Manila.

El vapor

LINIA DE FERNANDO PÓO
SAN CARLOS

sortirà el 9 d'agost de Barcelona amb escales a València i Alacant, i el 15 de Cadix cap a
les Palmes, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, altres escales intermèdies i Fer-
nando Póo.

A més dels indicats serveis, la Companyia Trasatlàntica té establerts els especials dels
ports del Mediterrani a Nova York i ports del Cantàbric a Nova York i la Línia de Barcelona
i Filipines, les sortides dels quals no són fixes i s'anunciaran oportunament a cada viatge.

Aquests vapors admeten càrrega en les condicions més favorables, i passatgers als quals
la Companyia dona allotjament i tracte esmerat, com ha acreditat en son dilatat servei. Tots els
vapors tenen Telegrafia sense fils.

Molts
**ACCIDENTS
IMPREVISTOS**
poden ésser fatals si no es té
ben a prop un remei d'urgència

En totes les cases, en lloc preferent, deu haver-hi
sempre una botella de

Aigua Oxigenada VOLCÁN

Un cop, una ferida, una lesió no s'endanya si es renta des-
seguida amb aquest remei senzill i d'efectes immediats

Dispositaris: J. URIACH I C.ª

FARMACIES PRINCIPALS

Bruch, 49

BANYS DE LÈS, Vall d'Aran, prop de Luchon

Aigües sulfuroses, especials per a les vies respiratò-
ries i urinàries, bany, dutxes per a reumatismes i mals
de la pell.

HOTEL en el mateix establiment al preu de 9 pesse-
tes cada dia.

Fàbrica de Flors, Corones i Plantes

Tot el que s' necessita per a fer-les

Antiga Casa T. COSTAS. Palla, 13 i 15, pra.

Laboratori
especial per

ANALISIS MODERNS D'ORINA

Per a anunciar
en els periòdics ser-
vint-se de la
**EMPRESA IDEAL
D'INFORMACIO**
estalviareu temps, mo-
lèsties i diner. Rambla
de les Flors, 16, baixos
Telèfon 4863 A.

—Los del Congo eran negros
y hoy son blancos.
—A qué deberan tanta ventura?
—A usar a diario, para el baño, Colonia PEGA-CURA
JOVENTUT PERPETUA
Sabo, 1'50. — Crema, 2'50. — Polvos, 2'50. — Aigua d'ortiga, 5'50.
Aigua de Colònia, 3'50, 6, 10 i 15 ptes. segons frasc. Locions
per al cabell, 4'50, 6'50 i 20 ptes. segons frasc.

Darreres creacions
Productes sèrie «IDEAL»

ACACIA, Mimosa, GINESTÀ, Rosa de Jericó, ADMIRA-
BLE, Matinal, CHYPRE, Rocio Flor, ROSA Vértigo, CLA-
VELL, Muguet, VIOLETA, Jazmin.

Sabo, 3. — Polvos, 4. — Locions, 4'50, 7'50 i 20 ptes. segons frasc.
Essència per atomador, 13 pessetes/frasc amb estolç.

CORTÈS GERMANS - BARCELONA

Hèrnies

(TRENCADURES) Està comprovat
per l'experiència que l'enemic més gran del trenca-
da és l'ús d'un mal bragues que no li conté degudament l'hèrnia obligant-lo a portar una
vida malaltissa que es converteix en constant amenaça contra
sa existència. L'especialista Senyor Vives posa a l'abast de
tots els trencats un privilegiat «Brager Medical» que com-
bat amb gran èxit tan molesta malaltia. El trenca-
da que usa per primera vegada el dit aparell experimenta una sensació de
benestar i comoditat immensa, obtenint la contenció de sa hèr-
nia tan perfectament, que el lliura instantàniament de tot
perill, tornant-li a la vida les parts herniades fins a llur
definitiva curació, mètode que substitueix amb indiscutible
seguretat a la perillosa operació.

TRENCADES: Abans d'operar-vos ni comprat bragues de-
fectuosos que posen en perill vostra apreciada salut, veniu a
consultar-nos, perquè nostra casa us pot oferir consells de 30
anys d'experimentació en el tractament de tota classe d'hèr-
nies: és la millor garantia que poden desitjar. Despatx: de
9 a 12 i de 3 a 6.

Els dimenges i dies festius: de 9 a 12
Rambla Centre, 12 pral., casa «VIVES» (tocant Liceu)

Catarro dels nois

L'Anti-cataral BORONET, és el veritable específic acre-
ditat per a curar en pocs dies la Coqueluche, Bronquitis de
tota mena de tots les criatures.

Dipòsits: Farmàcia de l'autor, Carders, 44; Doctor An-
drén i J. Viladomat, Rambla de les Flors.

La Puda de Banyoles

Balneari d'Aigües sulfhidriques, sulfhidratades so-
diques, silicatades i radioactives, que són les d'Europa,
que contenen més sílice coloidal i sílicat-sòdic, té una
temporada oficial que comença el 1.º de maig i acaba
en 31 d'octubre.

el ojo ve que

SERVUS

limpia el
calzado

mejor que ninguna
otra composición

Chem. Werke LUBSZYNSKI & CO. AG. BERLIN-LICHTENBERG
FCA Sucursal en BADALONA
— J. VILA BALL-LLEBRERA —

Lloguers
Pianos de lloguer de va-
risspreus. Bruch,
n.º 78, entresol. C. BIEGER

Vendes

KERN
Compasos suizos de
fama mundial per sa
extraordinària preci-
sió.

El present més desit-
jat per un estudiant és
l'estoig KERN.
Gran reducció de preus
Dipositari general
a Espanya:
JOAN FREY
Ronda Sant Pere, 26

Dispepsia, Gastràlgia
amb l'ELIXIR GREZ
tònic digestiu, escuren ràpi-
dament totes les malalties de
l'estómac, dispepsies, gastràl-
gia, etc. Millorament des del
primer got. Dipòsit a les far-
màcies. — Colling & C.ª, Pr.
ris.

Anuncis
**COPIES
Circulars**
reproduïdes en l'aparell
MULTIGRAPH
LES MES PERFECTES
Casa Garcia Suarez
38, Rambla Catalunya
Telèfon 4335 A.

XINXES
Un finsó patentat d'AKAN-
TROL les extirpa per se-
mpre. Únic producte que es ven
a prova. — Dr. Dou, 14, ent.
De venda: Banús i Soler, V.
Ferrer, Moncal, Dalmau,
Oliveres, Vidal Ribas, Uria
Viladot, El Siglo i principals
drogueries. Diploma d'Honor
l'Exposició d'Hiogo.

Demani's el follet il·lustrat
Dr. VELLVE, Professor AUX. de la
Facultat de Farmàcia, Ferrando,